

Ν. Γ. Σμίρνοβ καὶ Σ. Σ. Τσερπακοβ

ΕΚΡΙΚΣΙ

ΕΡΓΟ ΣΕ 3 ΠΡΑΞΕΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μετάφρασι: Α. ΚΟΚΙΝΥ

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

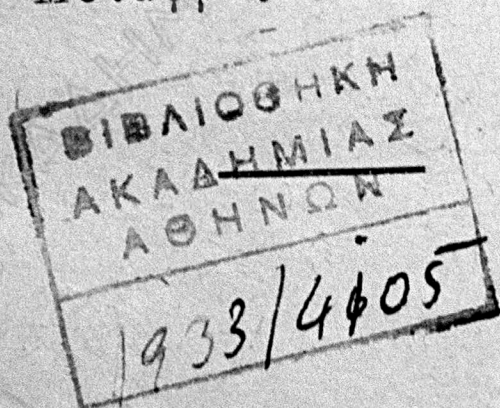
Ν. Γ. Σμυρνός κα Σ. Σ. Τσερπαχός

Ι ΕΚΡΙΚΣΙ

ΕΡΓΟ ΣΕ 3 ΠΡΑΞΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μετάφρασι: Α. ΚΟΚΙΝΥ

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

Н. Г. СМІРНОВ и С. С. ЩЕРБАКОВ

Взрив

Пьеса в 3-х действиях
для пионерского театра

Перевод А. Кокинос

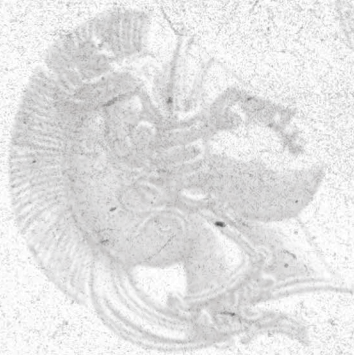
ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“

Ростов-Дон, 1931

Π Ρ Ο Σ Ο Π Α :

1. Τσαίκιν - νάφτις
2. Ανδρέας — Κατώτερος αξιωματικός του πυροβολικού
3. Μπάρμπα - Θάνος — Εργάτης-κομμουνιστής
4. Δάμπις Σαριπάνις—Σκαθάρι
5. Φάνις Πανόπουλος.
6. Γιότις Μαρκάκις
7. Γιύλια — κορίτσι 15 χρ.
8. Κίρος — παιδί αξιωματικού του τσαρικού ναφτικού 14 χρ.
9. Λοχαγός
10. Μάρκος
11. Σάβας
12. Δίμος — φίλακας τις σιδηροδρομικές γραμμές
13. Δίμενα — γινέκα του φίλακα
14. Εργάτες στρατιώτες

Εποχή — η πρότερος μέρες τις Οχτωβριανής Επανάστασης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σαν αντίγει ι σκινι φένοντε ο Γιότις κε ο Φάνις. Στα χέρια τως σακυλάκια με φισίνκια. Κάθοντε κορνιαχτα κε μετρον τα φισίνκια.

ΓΙΟΤΙΣ. πόσα έχις;

ΦΑΝΙΣ. Τριάντα κομάτια. Για δεσ, διο γιομάτα.

ΓΙΟΤΙΣ. Εγιο έχο δέκα γιομάτα. Αχ, τι κρίμα πυ με διόκσανε: θα μπορόσα να γιομίσο τι σακύλα-μυ.

ΦΑΝΙΣ. Ατε, μορε κ'εσι!.. Εμένα, σα μυ φόνακσε ένας εργάτις — «μικρε, τι κάνις; εδο' νε ι γραμι τις φοτιας, θα σκοτοθις.... φιγε γρίγορα,..» τρόμακσα κε τόδοκα δρόμο.

ΓΙΟΤΙΣ. Εσι όλι το κέρυνε πος ίσε φοβετςάρις. Ι κόκι-νι εθνοφρυρι γιμνάζοντε ςτι ςκοποβολι κε ςι τρόμακσες. Φοβε-τςάρι!

ΦΑΝΙΣ. Εγιο φοβετςάρις; Εγιο φοβετςάρις; (Πάι πάνο ςτο Γιότι. Μπένι ο Κίρος)

ΚΙΡΟΣ. Γιάσας πεδια! Τί πάθατε;

ΦΑΝΙΣ. (Στο Γιότι) Στάςου, θα ςυ δίκσο εγιο το φοβε-τςάρι (Μαζέβι τα φισίνκια. Στον Κίρο) Κίτα, φισίνκια.

ΚΙΡ. Πόσο τα πυλάτε.

ΦΑΝΙΣ. Δεν τα πυλάμε.

ΓΙΟΤΙΣ. Σα θες νάχικς κ'εσι, πίγενε να μαζέπεις.

ΚΙΡΟΣ. (Στο Φάνι) Φάνι, πόλιξε μυ. Σο όίνο μια δεκάρα στο κομάτι.

ΦΑΝΙΣ. Κε τί θα τα κάνικς;

ΚΙΡΟΣ. Νά, θα πέκσυμε μ'αφτα καριδάκια. Ατε, πεδια, βάλτε ςτι μέσι.

ΓΙΟΤΙΣ. Καλα,

ΚΙΡΟΣ. Δανίστε μυ έκσι κομάτια.

ΦΑΝΙΣ. Πάρε. Καθένας ας θάζι τέσσερα.

ΓΙΟΤΙΣ. Ετιμα πια. Τράβα, Φάνι (Πεζον. Μπένι ο Λάμπικς. Ιν οπλιζμένος. Στον όμο τυ καραμπίνα. Στο κεφάλι-τυ ςτρατιοτικο καςκέτο τυ πατέρα-τυ. Ο Λάμπικς ςφιριζι. Τα πεδια ςταματον το πεγνίδι κε ροτιματικα τον προσέχυνε).

ΛΑΜΠ. Τί με κιτάτε; Ιν άδια τα φισίνκια;

ΚΙΡΟΣ. Νε.

ΦΑΝΙΣ. Ινε κε γιομάτα. Εγο έχο δια.

ΓΙΟΤΙΣ. Κ'εγο έχο όένα.

ΛΑΜΠ. Φέρτε-τα δο.

ΚΙΡΟΣ. Πλέροσε πρότα κ'ίςτερα. Το κομάτι έχι μια δεκάρα.

ΛΑΜΠ. Θα ςυ πλερόσο όχι δεκάρες, μα γροθικς, κερδο-ςκόπε! Φέρτετα γρίγορα. (Κάνι χερονομία με το τυφέκι χτιπόν-τας το κοντάκι ςτο πάτομα). Ατε λιπον; (Ο Φάνικς φοβίθικε κ'έδοκε τα φισίνκια). Να έτσι. Κάθε θόλι κςέρικς πος μας χριάζετε;

ΓΙΟΤΙΣ. Για ςτάςυ. Εςι απο πύ ίρθες;

ΚΙΡΟΣ. Απα πύ πίες το τυφέκι;

ΛΑΜΠ. Απο πύ; Δεν ίνε δα μιστικο. Απ' τόργοςτάςιο, πυ εργάζετε ο πατέρας-μυ. Με πίρανε ςτι δεκάδα.

ΦΑΝΙΣ. Τι πράμα ιν αφτι ι δεκάδα πυ λές;

ΛΑΜΠ. Να, ςτόργοςτάςιο εκι ς'εμας ςιςτίθικε Κόκινι εθνοφρυρα ν'απεραςπίσι τιν Επανάςτασι. Κρίμα ςεςένα, κι αφτο

ακόμα δεν το κξέρεις. Παναπι ετσι. Δέκα σίντροφι—μια δεκά-
δα. Τέσερις δεκάδες—υλαμος. Τρις υλαμι εθελοντικο τάγμα.
Κατάλαδες;

ΓΙΟΤΙΣ. Κατάλαδα.

ΔΑΜΠ. Εδο σε θέλο... **Κε** τόρα μαθένομε σκοποβολι.
Πάμε μακρια ετι χάραδρα.

ΓΙΟΤΙΣ. Το κξέρουμε αφτο.

ΔΑΜΠ. Στυς Καντέτυς αφτο δεν αρέσι καθόλυ. Κριφα
τα κάνουμε όλα. **Κε** ρις, πεδια, με πιόνα ίστε; με τον Κερένκι
ί με τυς μπολσεβίκυς;

ΓΙΟΤΙΣ. Βέβεια, με τυς μπολσεβίκυς... Αφτι...

ΔΑΜΠ. Ε, τότε τί κάθεστε δο; Μίπος χάφτετε μίγες;
Σαν ίστε με το μέρος τις εργατιας ετ' αλιθινα, πρέπι να γρά-
φεστε ετιν Κόκινι Εθνοφρυρα.

ΓΙΟΤΙΣ. Αμα κε τα λες. Δε μας πέρνυν· θα μας λένα
μικρι ίστε ακόμα.

ΦΑΝΙΣ. Κ'ίστερα κιντινέβι κανις σαν πιροβολι. Το
τυφέκι σε τινάξι πίσο πολι άσκιμα: κξέρεις...

ΓΙΟΤΙΣ. Σοπεν' εσι φοβετσάρι!

ΔΑΜΠ. (Στο Γιότι) Δες, δε θα ρας πάρυνε. Ενια-συ.
Σα δόνε, πορς ίστε πεδια τις προκοπις ρας πέρνυνε. Τί, θέλετε
να μπίτε ετιν Κόκινι Εθνοφρυρα; να πολεμίζετε, για τιν εργα-
τια;

ΓΙΟΤΙΣ. Βέβεια θέλυμε.

ΔΑΜΠ. Ε, τότες πάμε εστο πιτελίο. Εχι με κξέρυνε,
θα τυς παρακαλέσο για ρας. **Κ'εγο** θα γίνο οδιγός-ρως **Καλα;**

ΓΙΟΤΙΣ. }

ΦΑΝΙΣ. }

ΚΙΡΟΣ. }

Καλα, καλα.

ΔΑΜ. Μονάχα, ρα θα ρας ροτίρυνε εστο πιτελίο „μπορίτε
να πιροβολάτε“, πέστε μπορόμε. Διέστε το τυφέκι. Γιομίζετε

νά απο δο. Εν, διο... Το φισίνκι το βάζις εδο. Δος' ένα φισίνκι
άδιο (Βάζι το φισίνκι) Το λίκιο μια. Ετιμο πια: το θόλι ίνε
στιν κάνα. Τώρα σκόπεβε καλα... Σα σφίνκις εδο με το δάχτυλο-
μπυρμ... Σίκοσε το λίκιο. Το φισίνκι στο διάολο. (Δίχνι) Μια.
Κσανα κλίσε το δέφτερο φισίνκι στιν κάνα. Κσανα σφίνκε
με το δάχτυλο. Νοίσατε;

ΟΔΙ. Νε, νε.

ΛΑΜΠ. Ε, δεν πρέπει να χασομερίζουμε. Ατε μπρος,
πεδια. Ζοιρα, πιο ζοιρα.

ΓΙΟΤΙΣ. Τί νομίζις; Θα μας πάρυνε;

ΛΑΜΠ. Θα μας πάρυνε, θα μας πάρυνε. Εμπρος. Εν,
διο, εν, διο εν, διο (Βγένυν).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΡΟΤΙ ΠΡΑΚΣΙ

Στο πιτελίο τις Κόκινις Εθνοφρυρας. Στιν κάμαρα ατακσία—τύφέκια, πολιβόλα, μπόμπες. Πίσο απτι ρκινι πυροβολιζμι. Πάνο ρτι ρκινι ο νάφτις Τςάικιν, ο Μπάρπα-Θάνορ κε ο Αντρέας.

ΕΡΓ. (τρεχάτος) Πιός ιν εδο ο Τςάικιν;

ΤΣΑΙΚ. Εγό με. Τι ρινέδι;

ΘΑΝΟΣ. Απο πύ έρχερε;

ΕΡ. Απτιν πλατία τυ ρταθμου. Ι άςπρι μας περικίκλοσαν Ανανκαρτίκαμε να πιρτοχορίρουμε.

ΤΣΑΙΚ. (Φονάρι) Τί; Πορ τυρ αφίρατε; Ε ε εχ... Ο ρταθμορ πός ινε;

ΕΡ. Οταν κρεκίνιρα ο ρταθμορ ίτανε δικορ μαρ. Σίντροφε, απτα νότα με τα πολιβόλα πετέθικαν... Πάι το έργο μαρ, πάι για πάντα!

ΤΣΑΙΚ. Μι ρπίριρ τον πανικο, ρίντροφε. Κυράγιο... Στάρ... Πυ πιρτοχορίραν ι δικί—μαρ;

ΕΡΓ. Στιν καρρικοχάραδρα: Ταμπυρόθικαν κε πυροβολυν απο κι.

ΑΝΤΡ. Βόλια έχυνε;

ΕΡΓ. Βόλια ινε, μα άνθροπι δεν ινε. Ανθρόπουρ δόρτε γρίγορα. Οχι λιγότερο απο ρεράντα, αλιορ άρκιμα τάχουμε. Θελίκαμε να προρκαλέρουμε τιν εφεδρία, μα κόπρανρ το ρίρμα τυ τιλέφονυ κε δεν μπόρερκαμε να ρινενοιθίρμε.

ΤΣΑΙΚ. (Στο τηλέφωνο) Δόσε τιν εφεδρία. Μιλα ο Τσάικιν. Έχι ανθρώπος; Τί; μονάχα τα πεδια; Τι μπορο να κάνο μαζί-τους; Χορις τυφέκια; (Κρέμασε ταχυστικο) Δεν έμινε κανέννας; Μονάχα τα πεδια.

ΕΡΓ. Σίντροφε, πρέπι να το παραδέχεστε, πως ίμαστε χαμένι. Μας χριάζετε βοίθια. Το πιο λίγο ίχοσι άνθρωπι.

ΤΣΑΙΚ. Δεν έχι. Τάχυσες; δεν έχι. Κσαναγίρισε, βαστά-τε ακόμα μια όρα.

ΕΡΓ. Σίντροφε, χορις βοίθια δεν μπορούμε.

ΘΑΝΟΣ. Σίντροφε Αντρέα, τέλιωσε τι δουλια μόνος. (Στον εργάτι) Στάσυ θα πάγο μαζί-συ.

ΤΣΑΙΚ. Πολι ροστα, Θάνο. Τρέχα..

ΕΡ. Μα τι; χορατέδετε, σίντροφε; Ένας άνθρωπος τι βοίθια μπορι νάνε;

ΘΑΝΟΣ. Μι φονάζις τυ κάκυ. Δεν πάγο μονάχος (Δίχνι τα πολιδόλα) Νά, πιος θα μας βοιθίσι. Ελα βοίθαμε. Με τ'αφτοκίνιτο ρτι ρτιγμα το πάμε.

ΤΣΑΙΚ. (Στο παράθιρο) Στέφανε, πάνε τυς ριντρόφους ρτο ρταθμο κε κσαναγίρισε. (Φωνι τυ Στέφανο) Καλα (Πίσο απ τι ρκινι ακύετε πως ετιμάζετε να φίγι τ'αφτοκίνιτο).

ΤΣΑΙΚ. Γρίγορα, ρίντροφι, πιγένετε απτον αμακριτο.

ΘΑΝΟΣ. Καλα. Κςέρουμε μις. (Χτιπα το τηλέφωνο)

ΤΣΑΙΚ. (Πέρνι ταχυστικο) Τί; Πυ; Βαστάτε, ρίντροφι. Δεν έχι ανθρώπος. Σας λέγο δεν έχι. Χορις πανικο. Δεν έχετε βόλια; Τόρα ρας ρτέλνο. Ιριχα ίνε λέτε; (Κρεμα τ'αχυστικο) Σίντροφε Αντρέα, πάρε τι ματοτρικλέτα κε τρέχα ρτ'οπλο-ρτάριο. Γέμιρε τιν καρότρα βόλια κε πάντα ρτα προχόματα.

ΑΝΤΡ. Καλα. (Κουμπόνι τι θίχι τυ περίρτροφυ, φορι το καρκέτο-τυ κε βγένι. Στο τηλέφωνο κυδυνίρουν).

ΤΣΑΙΚ. (Πέρνι ταχυστικο) Νε το πιτελίο. Σας ρτίλαμε πολιδόλο-βαστάτε. Ιμε μονάχος. Δεν μπορο να φίγο. Πος; Σα δεν μπορίτε να βαστάτε ιποχορίρτε ρτον αμακριτο. Αντοχι,

έντροφι, αντοχι. Τι; δεν μποροῦ. Εμινα μόνος στο πιτελίο Μπένον ο Δάμπις, Γιότις Φάνις, Κίρος καὶ Γιύλια)

ΔΑΜ. Δεν ἴστε μόνος, ζίντροφε. Ἰρθαμε να σας βοιθί-
ουμε.

ΤΣΑΙΚ. Απο πό ἴστε:

ΔΑΜ. Απτιν εφεδρία. Θέλυμε να σας βοιθίζουμε. Ἰ πρότι
τεντάδα τον πεδιον-μπολσεβίκον.

ΤΣΑΙΚ. Θαδμάσια. Κα το κοριτσάκι μαζί-σας ἴνε;

ΓΙΟΤ. Νε.

ΔΑΜ. Γιαφτίνα ενχιόμαστε.

ΤΣΑΙΚ. Κζέρετε να πιροβολάτε;

ΠΕΔ. Κζέρουμε.

ΔΑΜ. Αλάκερο μίνα με τυς κόκινους εθνοφρυρως μαθέ-
αμε.

ΤΣΑΙΚ. Τότες δίχστε πως γεμίζον το τυφέκι;

ΓΙΥΔ. Να (χτιπα το λίκο δίχτι).

ΤΣΑΙΚ. Καλα. Βγάλτε τυς λόνχες, πεδια, για να λαφρόσουν
τα τυφέκια. (Τα πεδια θγάζον τυς λόνχες). Πάρτε απο πέντε
ταχέτα βόλια. Νά πάνο στο παράθιρο ἴνε. Γρίγορα. Πιός ἴνε
ο οδιγός-σας;

ΦΑΝ. Ο Δάμπις.

ΔΑΜ. (Πάι μπροστα). Εγο.

ΤΣΑΙΚ. Χορις οδιγο, θέβεα δε μπορίτε νάστε. Βάστα
τιν ὄρα το περίστροφο. Τρέχστε στην κατσικο-χάραδρα.
Κζέρετε πῦνε;

ΟΔΙ κζέρουμε.

ΤΣΑΙΚ. Εχι, νε ἰ δικί-μας ταμπυρομένι. Θα θρίτε το
Γιανο.

ΦΑΝ. Το θερμαστι τυ ιδραγογίου;

ΤΣΑΙΚ. Νε, νε, αφτόνα. Πέστε-τυ, πως σας στέλνο εγο
κα τον διορίζο αρχιγο τυ τάγματός-σας.

ΓΙΟΤ. Να πάμε απτι Βολόδαγια;

ΤΣΑΙΚ. Νε, νε απτι Βολόβαγια. Ι πλατία τυ σταθμου ίνε παρμένι. Ατε γρίγορα. Να μι διλιάσετε πεδια.

ΔΑΜ. Πεδια, κατόπι-μου (Βγένουν αραδιαστα. Πίσο στι σκινι ο θρόντος μπόμπας πύσκαζε. Κυδονίζον στο τιλέφονο).

ΤΣΑΙΚ. (Στο τιλέφονο) Εσι σε ζίντροφε; Τι; Κανόνι στο Κυτροβουναλάκι; Ρίχνουν κανονιες στι χάραδρα. Τόρα. (Φονάζι απτο παράθιρο). Πεδια, πίσο. Τί; Διατάζο αμέσος να γιρίσετε πίσο. Χορις καμια αντίρισι.

ΔΑΜ. Ιρθάμε, ζίντροφε Τζάικιν
(Μπένη με τα πεδια).

ΤΣΑΙΚ. Βάλτε τα τυφέκια.

ΔΑΜ. Πεδια, βάλτε τα τυφέκια.

ΤΣΑΙΚ. Πεδια, έφτασε εχτριχο τάγμα με τρία κανόνια. Ι δικί-μας δεν μπορουν πια να βαστάκουν. Ιστερα απο μερικα λεφτα ι άσπρι θα μπουν στιν πόλι. Εγο φέβγο για να εργαστο παράνομα.

ΔΑΜΠ. Καταλαβένουμε.

ΓΙΟΤ. Μα εμια τί θα κάνουμε;

ΤΣΑΙΚ. Θα σας πι ο Γρίλος. Φροντίστε να γλιτόσετε το κανόνι πυ έμινε.

ΟΔΙ. Θα το γλιτόσουμε, θα το γλιτόσουμε.

ΤΣΑΙΚ. Τα πολιβόλα κυβαλίστε-τα στο ανόγι, σα μπο-ρίτε.

ΟΔΙ. Θα τα κυβαλέσουμε.

ΤΣΑΙΚ. Τόρα, αχύτε. Εδο ίνε πλάκες πιροκσιλίνις Το κζέρετε;

ΟΔΙ. Το κζέρουμε.

ΤΣΑΙΚ. Τιν πιροκσιλίνη αφτι πρέπι να τι γλιτόσουμε με κάθε μέσο. Κοπιάζτε να τιν κρίψετε έτσι, πυ κε διάβολος να μι τι θρι, μα σα μας χριαστι να τι θγάζουμε γρίγορα.

ΔΑΜ. Θα τιν κρίψουμε.

ΓΙΟΤ. Εγο θα τιν κρίψο στο σπίτι-μας.

ΤΣΑΙΚ. (Κιτάζει στο παράθυρο. Στο δρόμο ακούτε θόριβος.) Πάι πια, τέλιοςαν όλα... (Βγάξι απτο τραπέζι φιλάδια). Να, πεδια εδο κάμπουσα φιλάδια. Ινε έκλισι στους στρατιότες. Ινε ανάνκι απόπσε τι νίχτα να τα κολνάτε στους φράχτες, να τα διαδόσετε ανάμεσα στους αποπλανιμένους απτους ακξιοματικους στρατιότες.

ΟΔΙ. Θα το κάνουμε, θα το κάνουμε κι αφτο.

ΓΙΟΤ. Δόστε σε μένα.

ΔΑΜ. Κρίπστα στις τσέπες-σου, να μι σε πιάζουν.

ΤΣΑΙΚ. Εχ διάολε, λίγα φιλάδια μίνανε.

ΓΙΟΤ. (Κρίβοντας τα φιλάδια) Μιν ανισιχας, ζίντροφε Τσάικιν, ο πατέρας-μου ινε πιεστις στο τιπογραφίο κε θα μας βοιθίσι να κσανατιπόσουμε.

ΤΣΑΙΚ. (Σφίνκι το χέρι τυ Γιότι) Ατε, βιάσυ. (Βιαστικα πάι ζτι διπλανι κάμαρα κσαναγιρίζι με τι ζιμέα. Τιν κρεσπα απτον κοντο κε τι θάζι στο τραπέζι). Σα θα μνίσι κερος ζόστε τι ζιμέα. Μπορίτε να τιλίχσετε μέσα μπόμπες. Να εκι μυ μίνανε διο. (Κρεμα το περίστροφο κε τις χερομπόμπες). Εγιο φέβγο πια, πεδια. Καμια αντίστασι στους άσπρους. Αμέσος πάντε στα ζπίτια-ζας.

ΟΔΙ. Καλα.

ΤΣΑΙΚ. Πάντα κρατάτε ζινάφια αναμεζά-ζας. Θα χρια-ζτόμε τι βοιθιά-ζας. Στο Γρίλο πάντε ζιμέρα το θράδι. Θα ζας πι κίνος τί πρέπει να κάνετε. Γιάζας το λιπον!

ΔΑΜ. Στο καλο, ζίντροφε Τσάικιν. (Ο Τσάικιν βγένι.) Τα πεδια επίσης ετιμάζοντε να φίγουν).

ΔΑΜ. Σταθίτε, πεδια. Διοργάνοσι προτ' απόλα. Μι διάζεστε. Ας δοκιμάσουμε να τα καταφέρουμε μόνι μας. Ο κερος ινε πολίτιμος. Πιός ζι πιο ζιμα απ'όλυς;

ΓΙΟΤ. Εγιο.

ΔΑΜ. Τότε θάζε προσεχτικα τιν πιροχειλίνι στο τσαμα-ντάνι κε κυβάλισέ-τινα ζπίτι σου. Κίτα μονάχα στο ζπίτι κανις να μι σε δι. Κατάλαβες;

ΓΙΟΤ. Κατάλαβα. Βοιθάτε-μυ πεδια. (Βάλουν τις πιρο-
κσιλένιες πλάκες στο τσαμαντάνι).

ΦΑΝ. Μα να μι τα ρίκσις. Κίτα, προσεχτικά.

ΛΑΜ. Σα θάπαντίσις άσπρυσ, πες πος φέρις ρύχα ακσι-
οματικυ.

ΓΙΟΤ. Καλα. Κζέρο γο.

ΛΑΜ. Αμα τιν κρίπσις, κσαναγίρισε. Ατε δρόμο.

ΓΙΥΔ. Το καίσι κύμποσε, αλιος θα τα χίσις όλα. Στάσυ.

ΛΑΜ. Να πάρε κε το πλάνο. (Παρατιρι δέμα χαρτια
πάνο στο τραπέζι). Φιω... Για δεσ πόσο χαρτι.

ΓΙΥΔ. Πάρε, θα χριαστι για τις φιλάδες.

ΛΑΜ. (Χαρούμενα) Αλίθια, Γιύλια. (Κρίδι στι μασχάλι-
τω. Ο Γιότις φέβγι).

ΦΑΝ. Μα μις τί θα κάνουμε;

ΛΑΜ. Κυθαλάτε τα πολιβόλα στο ανόγι. Κίρο βοίθισε.
Κρίπστε-τα καλα για να μι τα βρίσκουν.

ΚΙΡ. Ενια-σας. Θα τα κζεδιόδζουμε κε κομάτια κομάτια
θα τα κρίπζουμε.

ΦΑΝ. Θαρο πος θα το καταφέρουμε. Ιδαμε πος τα κζεδι-
δόνον. (ο Κίρος κι ο Φάνις πάνε το πολιβόλο).

ΛΑΜ. (Με τι λόγγι ζχόνι τι ζανίδα τυ πατόματος. Στι
Γιύλια). Βάζε το κοντάκι. (Η Γιύλια το θάζι) Σίκοζε τι ζανί-
δα... Ετσι...

ΓΙΥΔ. Μα δο κάτο ίνε ολάκερο δομάτιο.

ΛΑΜΠ. Βάζε τα τυφέκια. Στάσυ πρότα τι ζιμέα. Ετσι
(τα τοποθετυν).

ΓΙΥΔ. Τα βόλια πό θα τα θάζουμε;

ΛΑΜ. Κι αφτα εδο. Τόρα ζφάλα. Ετσι. Πάτιζε με το
πόδι-ζυ... Καλα... (Μπένον ο Κίρος κε ο Φάνις).

ΚΙΡ. Το πολιβόλο το κρίπζαμε πίσο στο ζολίνα.

ΛΑΜ. Τί τις κάνατε τις τενίες τυ πολιβόλου;

ΦΑΝ. Σκάπζαμε κε τις κρίπζαμε στο νταβάνι.

ΚΙΡ. Στο ανόγι ίνε στρομένο χόμα. Εκι εκάψαμε κε
ς χόσαμε. Τί έχι ακόμα να κάνουμε;

ΛΑΜ. Πάρε απο κίνι τιν κάμαρα διο μπομπίτζες κε
άντες στο σπίτι-συ ριγα-ριγα. Δεν υπάρχει φόβος να τις κρίψεις
εσας;

ΦΑΝ. Οχι, όχι. Ο μπαμπας-τυ ίνε ακσιωματικός. Το
Νικολάο το μέρος βαστόζε.

ΛΑΜ. Κίτα να μι ρε δι ο πατέρας-συ.

ΚΙΡ. Εκίνος πια διο χρόνια κάθετε εγμάλοτος ρτι
Γερμανία. Ι μπόμπες δε ρκάνουν;

ΓΙΥΔ. Φοβίθικες;

ΚΙΡ. Πιος τ'όπε τόρα τις πάγο. (Πάι ρτι διπλανι κάμαρα).

ΛΑΜ. (Πίρο-τυ) Κόπιασε να τις πας προσεχτικά. Ε,
πέδια τελιόσαμε όλα. Αιτε να πάμε. (Πάνε ρτιν πόρτα. Στιν
πόρτα μπένι ο λοχαγος με ρτρατιότες.

ΔΟΧΑΓΟΣ. Μι κυνιέστε!

ΛΑΜΠ. Κυράγιο, πεδια!

ΔΟΧΑΓΟΣ. Αφτο 'νε το πιτελίο τον μπολσεβίκον;

ΛΑΜ. Σά ν'άνε έτσι.

ΔΟΧΑΓ. Τριγυρίζτε το κε πρ'άκστε παντο. (Ι ρτρατιότες
πρ'αχνον).

ΔΑΜΠ. (Στι Γιωλα) Κλάψε, καμόσυ τιν κυτι.

ΔΟΧΑΓ. Κ'εσις τί κάνετε εδο;

ΦΑΝΙΣ Εμιας ίρθαμε δο. . .

ΔΑΜΠ. (Το τραβάι ριγα το ρύχο). Σόπενε, διαβολε!

ΔΟΧΑΓ. Πρ'άκστε τα πεδια.

ΓΙΥΔΙΑ. Μπάρμπα άφισε-με. Μαμάκα.

ΣΤΡΑΤ. Δε θρίκαμε τίποτε, εβγενέστατε.

ΔΟΧΑΓ. Πος βρεθίκατε δο;

ΛΑΜ. Εμιας, μπάρμπα;

ΔΟΧΑΓ. Εγο δε ρυ ίμε μπάρμπα, κε πρέπι να μω
πις εβγενέστατε.

ΛΑΜ. Εμεις, εθγενέστατε, σαν τ'όστριπαν ι μπολζεβί-
κι τρέκσαμε δο να πάρουμε χαρτια κε πένες... Νά... (Βγάξι
απτις τσέπες-τυ χαρτια).

ΔΟΧΑΓ. Δοποδίτες παναπι ίστε... Πες πο κρίφτικε
ο προέδρος τον μπολζεβίχον. Πόντος, πόντος; Λιπον;

ΛΑΜ. Δεν κζέρουμε. Οταν ίρθαμε δο, ι μπολζεβίχι φί-
γανε πια.

ΔΟΧΑΓ. Εχ. . Μαρχο

ΜΑΡ... (Ερχετε). Παρον.

ΔΟΧΑΓ. Δόσε στα πσοροπαλίκαρα αφτα μερικες χαστυ-
κιες κι ας μας αδιάζουν τι γονία τα τσακάλια.

ΣΤΡΑΤ. (Τραβαί απτι διπλανι κάμαρα τον Κίρο). Ι εθγέ-
νιά-ζας αφτο το ζιζάνι ίχε στις τσέπες-τυ διο μπόμπες,

ΔΟΧΑΓ. Μπόμπες; Πίος ισε ζί; Απο πύ τις πίρες τις
μπόμπες; Απο πύ τις πίρες, ζάροτο; Μπολζεβίχος ίσε; Σπιύνος
το γερμανον: Κατεβάστε-τυ χαστυκιες.

ΚΙΡΟΣ. (Τάχαζε). Εθγενέστατε, σταθίτε λιγάκι θα ζας
τα πο όλα.. Εγο... ο μπαμπάς-μου... ι μαμά-μου..

ΔΟΧΑΓ. Το πίθετό-ζυ;

ΚΙΡΟΣ. Σπαθόφυλος. Ο πατέρας-μου ίνε δεφτεροβάθμιος
ταγματάρχης. Εβριζε τυς μπολζεβίχους.

ΔΟΧΑΓ. Τι, θέλις να μυ βάξις τα γιαλια;

ΚΙΡΟΣ. Εθγενέτατε. Εγο γίριζα με τα πεδια αφτα έτσι.
Θα ζας τα πο όλα. Μονάχα μιν τυς τα λέτε.

ΔΟΧΑΓ. Σε πύνα να μιν τα πο;

ΚΙΡΟΣ. Νά στα πεδια πύζανε δο κε γλιτόζανε το
πιτελίο.

ΔΟΧΑΓ. Γλιτόζανε;

ΚΙΡΟΣ. Πόσες πλάκες πιροκσιλίνις με τα τσαμαντάνια
κοβάλιζαν.

ΔΟΧΑΓ. Πιροκσιλίνι; Μαρχο

ΜΑΡΚ. Παρον.

ΔΟΧΑΓ. Φτάσε γρίγορα τος καχύργος. Σα δε σταματων
τιροβόλις.

ΜΑΡΚ. Οπος προτάζετε (Φέβγι).

ΔΟΧΑΓ. (Στο στρατιότι) Ε, εσι! Φίλαγε το πεδι αφτο.
Να μίν τάφινις να θγι.

ΣΤΡΑΤ. Στας διαταγás-σας.

ΔΟΧΑΓ. Εθελοντι Σαθα. Πάντε καβάλα στο πιτελίο
Ιδοπιίστε πως μπίκαμε στην κόλι. Στο πιτελίο το γερμανο-σπι-
όνον τον μπολσεβίκον γένικε έρεβνα. Ι μπολσεβίκι φίγανε. Μά-
λιςτα. Πιάστικε ένας με μπόμπες. Εμπρος! (Ο Σαθας θγένι).

ΚΙΡΟΣ. (Ιστερικα). Κιριέ λοχαγε! Εθγενέστατε. Εγο δεν
ίμε μπολσεβίκος. Διπιθίτε-με. Ιμε απτυς εθγενις. Ο μπαμπás-μυ
ίνε δεφτεροβάθμιος ταγματάρχις. Στον πόλεμο πιάστικε εχμά-
λοτος.

Ι γιαγιά-μυ ίνε ι θαρονέσα Σβάνενπαχ. Εθγενέστατε, θα
σας χρισιμέπσο... μί με τυφεκίζετε.. (Πίσο απτι σκινι πυροβο-
λιζμι).

ΔΟΧΑΓ. (Στον Κίρο). Μαζί-συ ίστερα λογαριαζόμαστε.
Πάπσε τόρα, σαλιάρι (Μπένι ο Μαρκ). Τος έπιασες:

ΜΑΡΚ. Οχι. Να με σιμπαθάτε εθγενέστατε! Φίγανε.
Μίπος μπορις να τος φτάσις.

ΔΟΧ. Τί ίσε ρι στρατιότις ι παλιοθίλικο; Σατανα· το
δίχος άλο νάνε πιαζμένι αφτι ι μικσιάριδες, ι σπιόνι το Γερμανον...
(χτιπα με το καμτσίκι στο τραπέζι).

ΜΑΡΚ. (Στέχετε ακίνιτος). Στας διαταγás-σας.

Α Β Λ Ε Α .

ΠΡΟΤΟ ΕΠΙΣΟΔΙΟ

Στο προσκίνιο, μπροστα απτιν αθλέα, βγένι ο Δάμπις με τάπλα τσιγάρα. Ο Δάμπις άλαχε τι φορεσιά-τυ έδεσε το μάγυλο-τυ με μαντίλι κε με κσεσκιζμένα ρύχα.

ΛΑΜ. (Κιτάζοντας με τα κιάλια κάτι στην αντικρινι μερια, κρίβι βιαστικα τα κιάλια κε φονάζι). Τσιγάρα, διαλεχτα τσιγάρα τις καλύτερις φάμπρικας τις Πετρώπολις „Ζέφιρος“ „Ι άδα“, „Σαφο“.

ΣΤΡΑΤ. (πλιζιάζι) Μαχόρκα έχις;

ΛΑΜ. Εχο. Πλέροσε μια δεκάρα. (Ο στρατιότις πλερόνι τα χρίματα. Ο Δάμπις τιλίζι το πακέτο σε χαρτι). Νά κε το χαρτι χάριζμά-συ. (Σιγαλα). Μονάχα δε συ δίνο απλο χαρτι... Στο χαρτι πυ συ δίνο άνθρωπι με κεφάλι, καταλαβένις, γράφουν για τιν κατάστασι....

ΣΤΡΑΤ. Εγο τιπομένα δεν μπορο να διαβάσο.

ΛΑΜ. Αμε χερόγραφα;

ΣΤΡΑΤ. Το ίδιο.... Δεν μπορο να διαβάσο υτε τιπομέ-να υτε χερόγραφα.

ΛΑΜ. Ε τότε ζίτισε στο στρατόνα κάπιονα να συ το διαβάσι. Μονάχα πρόσεχε, να μι το δίχκις στις ακσιωματικυς.

ΣΤΡΑΤ. (Κιτα γίρο-τυ) Αχα, μπίκα στο νόιμα τόρα. Εδο γράφι ενάντια στις ακσιωματικυς κε πομέστεικυς.... Τέρα αλάζι το πράμα. Θα βρεθι άνθρωπος να το διαβάσι (Βγένι).

ΔΑΜ. „Ζέφυρος“, „Ιάθα“, „Σαφο“.

ΚΙΡ. (Πιλισιάζι). Ένα πακέτο „Ζέφυρο“.

ΔΑΜ. (Δίνι τσιγάρα) Ορίστε....

ΚΙΡ. Πάρε. (Πληρόνι τα χρίματα).

ΔΑΜ. (Με θαμαζμο). Κίρο;

ΚΙΡ. (Καλοχιτάζι). Δάμπι;

ΔΑΜ. Σόθικες; Ισε ζοντανος; Εμης νομίζαμε πως σε
ρέχισαν. Πός τόςτριπες;

ΚΙΡ. Μιν τάροτας. Ιδα κ' έπαθα ος να γλιτόςο. Εμένα
ες με πιάσανε με τις μπόμπες. Ο ακσιωματικός φόναζε, φο-
άζε με το περίστροφο μέκανε ανάκρισι. Ιστερα έφίγε κε
ιζε την κάμαρα. Εγο δεν τάχασα κε θαστόντας τυς ρολίνες
βροχόνερον κατέβικα κάτω.

ΔΑΜ. Μπράβο-συ, μορε, Μα τις μπόμπες;

ΚΙΡ. Τις πια... Να συ πο... τις πια μαζί-μω κε τις
ιπια μες τον κίπο.

ΔΑΜ. Ο ίδιος πό κρίφτικες;

ΚΙΡ. Κριδόμωνα στο μπαρμπα Μιχάλι. Δεν έβγενα στο
μο. Φοβόμωνα να μι με τσαχόσυνε. Μα σις πός ίστε. Ιστε
λα όλι;

ΔΑΜ. Ολι μας ίμαστε καλά. Ος τιν όρα κανις δεν
έστικε. Εργαζόμαστε κέρεις πως; Ο πατέρας τυ Γιότι στιχιο-
τιζε στο τιπογραφίο έκλισι στις στρατιότες. Μας έδοσε διο
κινδρος, τιπογραφικο μπογια... Τιπόνουμε. Ιδι στο ιπόγιο.

ΚΙΡ. Σε πιό ιπόγιο; Πό κοντα;

ΔΑΜ. Συτ... Φίγε. Ερχετε ακσιωματικός. (Ο Κίρος
έγοντας σινκρύετε με τον ακσιωματικό. Σκεπάζι το πρόσοπο
μαντίλι κε πάι στο πλάι).

ΔΑΜ. Τσιγάρα τις Πετρώπολις. „Ζέφυρος“, „Σαφο“.

ΑΚΣΙΟΜ. Σιγάρα έχις;

ΔΑΜ. Σιγάρα δεν πυλάμε. Νά τσιγάρα έχουμε όλες
πιότιτες.

ΑΚΣΙΟΜ. Σίκοσε το καπάκι. Νά αφται Πόσο έχουν; Μα αφτο δεν πέζει κε τόσο ρόλο. (Πσάχνι στις τσέπες). Πάρε δόρο διο δεκάρες.

ΔΑΜ. Πέντε δεκάρες ακρίζουν...

ΑΚΣΙΟΜ. Πολι μίλισες. Συ φτάνουν κε διο δεκάρες. (Καλοκιτάζει το Δάμπι. Εκίνος σκίβι κε διορθώνι τα τσιγάρα, αποφέδγοντας τι ματια τυ ακσιωματικυ. Γίρισε δο τι μύρι-συ. Στάσυ. Πό σε ίδα εσένα; Α;

ΔΑΜ. Τσιγάρα πέρατε απο μένα. Μυ χροστάτε 30 καπ. Πλερόστε-τα τόρα, εβγενέστατε.

ΑΚΣΙΟΜ. Αβριο πέρνις τα υπόλιπα.

ΔΑΜ. (Με προσπιμένα κλαψιάρικα κσεφονιτα). Μα πός αφτο εβγενέστατε; Τα χρίματα προπλιρόνουντε.

ΑΚΣ. Θα σε μάθο πως προπλιρόνουν. Ατε κυνίσυ, δόσε-με κ'ένα κυτι σπέρτα κε τελιόνουμε (Πέρνι σπέρτὰ κε φέβγι)

ΔΑΜ. (Προσπιιτα κλεί) Εβγενέστατε.

ΚΙΡ. (Προστρέχοντας). Τί ζέλεγε;

ΔΑΜ. Μυ πέρα τσάπα τα τσιγάρα. Χτίνος με χρισα γαλόνια. Στάσυ. Αβριο θα κατρακιλίσετε απο δο. Μα πός δε σε γνώρισε. Εσι έπεσεσ πάνο-τυ;

ΚΙΡ. Σκεπάζτικα με το μαντίλι. Πές-μυ τόρα πυ μαζέ-θεστε; Θέλο να δο τα πεδια;

ΔΑΜ. Σςς... Μαζεβόμαστε στο υπόγιο τυ γυμνασίυ. Το μέρος ίνε ασφαλέστατο. Ο Φάνις τα κατάφερε.

ΚΙΡ. Μπράβο-τυ. Για μένα θα βρεθι δυλια;

ΔΑΜ. Δυλια έχι. Για όλυς φτάνι. Τόρα εκι πάγο. Ατε μαζί-μυ.

ΚΙΡ. Πάμε (Βγένουν).

ΔΕΦΤΕΡΙ ΠΡΑΚΣΙ

Ιπόγιο κάτω στο γυμνάσιο. Στο ταβάνι ηλεκτρική λάμπα. Κιβότια· Βαρέλια τσιμέντου. Ο Γιώτης κε Φάνης τιπώνουν φιλάδες.

ΓΙΟΥΤ. Σταμάτιστο· Ασχίμα αποτιπώνοντε. Σιχνα άλαζε τον μπογια κε πιο δυνατα κίλιζε τον κίλινδρο.

ΦΑΝ. Πρέπι νάλάαζουμε τον μπογια. Ινε νερυλος·

ΓΙΟΥΤ. Πόσα κομάτια αποτιπόσαμε;

ΦΑΝ. 120.

ΓΙΟΥΤ. Ι μιξι δουλια γένικε. Κάτσε να κσεκουραστis. (Πίσο απτι κσινι πιροβολιζμος απο μακρια).

ΦΑΝ. Τυφεκια.

ΓΙΟΥΤ. Σεργιανίζον ι σατανάδες. (Στο διάδρομο θόριβος). Σςς. κρίπσε τα στιχία. Μάζεθε τις φιλάδες. (Χτιπουν στην πόρτα τρις φορες).

ΦΑΝ. (Ανακυφιστικα). Δικί-μας ίνε. (Πάι νάνικσι. Μπένι ι Γιύλια. Βαστα ζερπίλι με κυλόμες. Δεμάτια κυλόμες τις κρέμουντε στο λεμο. Δαχανιάζοντας).

ΓΙΟΥΤ. Τί έχις Γιύλια;

ΓΙΥΔ. Πιροβόλιςαν.

ΦΑΝ. Πιος;

ΓΙΥΔ. Ι περιπολία. Μυ διάτακσαν να σταματίσο. Κ'εγο έχο φιλάδες κάτω στις κυλόμες. Με δικσολίες τυς κσέφιγα. Για

διέστε το βόλι τρίπιζε το φουστάνι-μου. Μ'ας τ'αφίσαμε αφτα. Πεδια, έχταχτο χαμπάρι. (Όλι τιν πλισιάζουν). Πεδια, ο Τζάικιν ίνε δο!

ΓΙΟΤ. Απίστεφτο πράμα.

ΓΙΥΔ. Σας λέγο πως ίνε δο. Τόρα απάντιζα το Γρίλο. Μυ ανάθεσε να σας πο να μαζεφτόμε όλι το θράδι. Λέγι πως ο Τζάικιν το διάταξε, θάρθι κι ο ίδιος εδο για ροβαρι ιπόθεσι.

ΓΙΟΤ. Κίτα τι πρεφτιες λέγανε, πως τον πιάσανε στα περίχορα.

ΓΙΥΔ. Κολοκίθια. Κάνανε έρεβνα ρόλι τιν πόλι. Στα περίχορα αρεστάρανε 30 ριντρόφους. Τον Τζάικιν τον προιδοπίσαν. Κυκυλόθικε ρε ρτρατιοτικι κάπα κ'έφιγε. Σίμερα θάρθι εδο.

ΓΙΟΤ. Θαμάσια.

ΓΙΥΔ. Πεδια, ι δουλιές-μας πάνε καλα. Ανάμεζα ρτους κοζάκους άρχιζαν ι ταραχες.

ΦΑΝ. Ινε αποτελέζμα τις δουλιές-μας.

ΓΙΟΤ. Ατε, μι μας κάνις κε ρι τον έκσιπνο.

ΓΙΥΔ. Ινε έτιμα τα φιλάδια;

ΦΑΝ. 120 κομάτια. Κίτα δε θγένουν κι άσκιμα. Διαβάζοντε.

ΓΙΥΔ. (Πέρνι φιλάδιο, διαβάζι με πάθος). «Σίντροφι κοζάκι. Ι ρτρατιγι, πομέρςικι κ'εργορτασιάρχες μαζι με τον προδότη τις επανάρταρις—Κερένςκι, ρας ρτίλουν να πολεμίζετε τιν Κόκινι Πετρόπολι.

Σας λένε πως ι μπολσεβίκι ιν' οχτρι τυ λαυ ίνε κραιοραζμένι απτυρ γερμανουρ κε θέλουν τιν καταρτροφι τις Ρουζιάρ. Μι δίνετε πίζτι ρτα λόγια-τυρ, ρίντροφι κοζάκι. Ι μπολσεβίκι παρκίζον για τιν πάπρι τυ πολέμου, πυ γίνετε για τυρ κاپιταλιρτερ, ι μπολσεβίκι παρκίζον για τιν απόδορι το χομάτονε ρτυρ χορικουρ κε τον εργορτασιόνε ρτυρ εργάτερ. Εκλέκτε κομιτάτα, κρατάτε τυρ προδότερ τυ εργατοχορικυ έργυ—τυρ ακριοματικουρ κε πάντε με το μέρος τον εργατον πυ παναρρτάτιζαν. Ζίτο ι εργατοχορικι κιβέρνιρι!»

ΦΑΝ. Αχόςτε πεδία, τυ κάκω χάνομε τον κερο. Εχουμε
πιροκσιλίνη;

ΟΔΙ. Εχουμε.

ΦΑΝ. Ας τι θάζομε στο πιτελίο κε το ανατινάζομε.
Ετσι στίλωμε τυς ακσιωματικυς στον υρανο. Εχι τόρα, ίνε κερος
πυ τυς περιμένυν.

ΓΙΟΤ. Μιν ανάβις κε τόσο δα... Θιμίςυ τί ίπε ο Τζάικιν.
«Αφτο, ίπε, ίνε το σπυδεότερο. Αφτο θα μας βοιθίσι. Οχι...
Χορις σιμίσι τυ Τζάικιν δε δίνο τιν πιροκσιλίνη σε κανένα
(Σιθιματικο χτίπιμα στην πόρτα).

ΓΙΟΤ. Τρέχι στην πόρτα). Πιός ίνε;

ΛΑΜ. (Πίσο απτιν πόρτα) Δικι. Το Σκαθάρι. (ο Φάνις
ανίγι τιν πόρτα. Μπένη ο Δάμπις).

ΛΑΜ. Μορε πεδία ύτε διάβολος μορι να μαντέπει πιόνα
ίφερα μαζί-μυ. (Στιν πόρτα). Σίντροφε, έλα μέσα. (Μπένη ο
Κίρος).

ΟΔΙ. (Καταχαρόμενι) Κίροι! (Περικιχλόνυν, ανακαλιάζυν
τον Κίρο).

ΚΙΡ. Αχ φίλι-μυ, δεν το πίστεβα να σας κσαναδο.

ΓΙΟΤ. Πές-μας, πές-μας γρίγορα πός γλίτοσεσ απτυς
καντέτυς.

ΚΙΡ. Μι τα ροτάτε. Μυ πιάνι τρομάρα σαν τα θιμιθο.
Το κσέρετε ποσ ίθελαν να με τυφεκίσυνε. Εχασα καθ' ελπίδα,
πεδία. Μα σα μ'αφίσανε μονάχο σκέφτικα: ί ταν ί επι τας
Πίδισα κάτω απτο παραθιρο.

ΦΑΝ. Μπράβο! Ε, κε δεν συ πέραν το κατόπι;

ΚΙΡ. Βέθεα Πιροβολίσανε. Μονάχα κσέρετε.. δε με
πέτιχαν... Το βόλι λίγο κόντεπεσε να μυ τριπίσι το κασκέτο.

ΛΑΜΠ. Ακυσε, Κίρο. Εμένα μβπεσ ποσ κατέβικεσ απτυς
βροχοπερασολίνεσ κε τόρα λεσ ποσ πίδισεσ.

ΚΙΡ. (Σαστιζόμενος) Εγο τότε σίντομα συ τα διγίθικα.

ΦΑΝ. Μα πός δε σκάσανε ι μπόμπεσ, σαν πίδισεσ. Τις
ίχεσ, βέθεα, μαζί-συ.

ΚΙΡ. Μα όχι. Μο τις πέρανε, σα με ψάκxανε.

ΛΑΜ. Κε μένα μύπερ, πος τις έχις xκαμένες στον χίπο.

ΚΙΡ. Εγo συ τ'όπα; Τί λες μορε; Δεν μπορούσα να πο τέτιο πράμα. Ε, πεδια, πος ίστε; Γιότι, γλίτορες τιν πιροκxιλίνι;

ΓΙΟΤ. Τι γλίτορα. Τιν ίχα κρίπει μες το λαχανόχιπο. Πάνο xτάχνάρια-μου φτάxανε xπίτι-μας, ψάκxανε παντυ, μα δεν τι θρίxανε.

ΚΙΡ. Τα κατάφερες. Μπράβο. Κε τόρα πύ ίνε; Ινε καλα xριμένι; Κίτα να μι σε πιάxουε.

ΦΑΝ. Ενια-συ! Ι πιροκxιλίνι, τόρα...

ΓΙΟΤ. Ι πιροκxιλίνι τόρα θρίxκετε κάτο στο πιτελίο. Εχι πια δε θα τι γιρέπxουε.

ΦΑΝ. Πος; Κάτο στο πιτελίο; Τί μυ λες;

ΓΥΔ. Ε, θέβεα, Τιν κυθαλίxαμε με το Σκαθάρι. Ιθελα να πο όχι κάτο στο πιτελίο, μα στο στρατόνα. (Σιγα) Σόπενε, θλάκα. Ιτε λέχσι.

ΚΙΡ. Τον Τxάικιν δεν τον ίδατε; Δένε πος χρίθετε xτιν πόλι-μας.

ΦΑΝ. Ο Τxάικιν; Σκαθάρι, xξέρις πος θ'άνε xίμερα δο; Μας θέλι για κάπια xοθαρι δουλια. Τ'όπε τις Γιύλιας ο Γ'ρίλος.

ΛΑΜ. Θαρθι ο Τxάικιν;

ΓΥΔ. Μα όχι xίμερα. Αφτος xάστιξε. Αθριο.

ΚΙΡ. Ε, πεδια, δόστε-μου δουλια. Κερος πια να πιάxουμε δουλια. Τί θα μυ δόξετε;

ΓΙΟΤ. Φιλάδες μοπορις να ρίχνις;

ΚΙΡ. Μπορο.

ΓΥΔ. Οχι, Κίρο. Στι δουλια αφτι κιντινέβις. Μπορουν να σε τxακόxουε.

ΚΙΡ. Κολοxίθια. Δεν ίνε da κε δίxκολο να τυς xξεφίγο. Δόξε ίκοσι κομάτια.

ΓΥΔ. (Σιγα στον Γιότι) Μι τυ δίνις. Δεν τον καλοθλέπο.

ΚΙΡ. (Πέρνι τις φιλάδες) Εγo πάγο πια.

ΔΑΜ. Στάσου, γιατί διάζες; Περίμενε κομάτι.

ΚΙΡ. Τί να περιμένο; Πρέπι νάρχισι ι δουλια.

ΓΙΟΤ. Τα φιλάδια πάντα στα περίχορα. Έχι ι κοζάκι ζόνα στα σπίτια. Στα χέρια-τους να μιν τα δίνις, μπορις να τιν πάθις. Κάνε νά-τι. Σα δις κανένα παράθιρο ανιχτο, τράβα μέσα. Κόλνα στους φράχτες.

ΚΙΡ. Ενια-συ κζέρο εγο! (Πάι στην πόρτα. Το πιάνι το δρόμο ο Δάμπις).

ΔΑΜ. Κίρο, δόσε τα φιλάδια. Ινε φοβερο να τα πας.

ΚΙΡ. Τί κάθεσε κε μυ τσαμπυνας; Ασε-με. (Πάι) Ιστερα απο μια όρα θά κσαναρθο. (Φέβγι).

ΓΙΥΔ. (Τρομαζμένοι) Πεδια, τί κάνατε. Γιρίστε-τονα πίσο!

ΦΑΝ. Τί τρέχι;

ΓΙΥΔ. Φοβάμε μι μας προδόσι.

ΔΑΜ. Πεδια, αλίθια. Ινε να τονε ποπκιαστι κανις. Ολα τα μπερδέδι. Τις μπόμπες τυ τις πέρανε, σαν τον πζάκσανε κι αφτος μύπε πος τις έχι σκαμένες στον κίπο.

ΓΙΟΤ. Το προσέκσατε, πεδια, πος ροτύζε για τιν πιρο-κσιλίγι;

ΦΑΝ. Αστε ζίντροφι τα κοτσομπόλια. Πόσο κερο τον κζέρουμε τόρα. Ιτανε πάντα μαζί-μας. Κξενιχτίσαμε σπίτι-τυ, κάπι τυ μπιστέβονταν κε χρίματα. Ινε ντροπι να λέμε για το ζίντροφό-μας, πος ίνε προδότις.

ΔΑΜ. Τζς..., ζίντροφι, ίνε ολοφάνερο, πος ο Κίρος μας κοπανάι πζεφτιες. Ιμε θέθεος, πος μόνος-τυ δεν έφιγε, μα ι ακσιωματικι ι ίδιι τον απολίσανε.

ΓΙΟΤ. Τί μπορούμε να περιμένουμε απόνα πεδι ακσιο-ματικυ.

ΔΑΜ. Ο καχύργος. Ο προδότις. Προδότις τις επανά-στασις.

ΓΙΟΤ. Σκαθάρι, πιο ζιγα. Πρέπι κάπος να τα μπαλίζυ με τα πράματα.

ΔΑΜ. Πος να τα μπαλίζουμε. Σκότομα θέλι τίποτες άλλο.

ΦΑΝ. Δεν έχουμε απόδειξι. Δε γίνετε να το σκοτόσουμε.

ΓΙΟΤ. Μι χάνουμε κερο, ζίντροφι. Πρέπι να τυ πάρουμε το κατόπι.

ΓΙΥΛ. Πολι ροστα. Ας πάι ο Γιότις.

ΛΑΜ. Καλα. Γιότι, τρέχα πίσο-τυ, παρακολούθισε κάθε βίμα-τυ.

ΓΙΟΤ. Πάγο· (Φορι τι ζόνι κε το κασκέτο-τυ).

ΦΑΝ. Μονάχα προσεχτικα. Να μι το νιόσι προς τον παρακολουθας.

ΓΙΥΛ. Απτιν αντικρινη μερια πίγενε.

ΛΑΜ. Σα δις κάτι αμέσος ναρθις πίσο. Πρέπι ναλάκωμε το μέρος.

ΓΙΟΤ. Θα τα κανο όλα με μαςτορια, σαν το Νατ Πινκερτον. (Πάγι στην πόρτα).

ΛΑΜ. Στάσω. Για κάθε-τι πάρε το περίστροφό-μου. (Τυ δίνι).

ΓΙΥΛ. Ατε, τρέχα γρίγορα. Μπορις να το χάσις (ο Γιότις φέβγι). Πεδια, τόρα πρέπι ναμάστε έτιμι. Μαζόκστε ύλα. (Τα πεδια θάζυν τα φιλάδια στο σακι τον πάνκο τον κάνουνε κάμποσα κομάτια).

ΛΑΜ. Πρέπι ναχουμε έτιμα κε τα πεγνιδόχαρτα.

ΦΑΝ. Αλίθια. Σα να πέζουμε χαρτια. (Το ριθιματικο χτίπιμα στην πόρτα).

ΓΙΥΛ. (Σιγα) Τζάικιν;

ΛΑΜ. Πιός ίνε;

ΤΣΑΙΚ. Δικι, άνικσε (Μπένη μασκαρομένος ρακοςιλέχτις τάταρος).

ΛΑΜ. Τί θέλις, πρίνκιπα;

ΤΣΑΙΚ. Μια κε διο, μια κε διο παλια πράματα πυλο. (Ρίχνι τιν κολιμενι γενιάδα). Γιά-σας πεδια!

ΟΔΙ. Τζάικιν!

ΤΣΑΙΚ. Ο ίδιος. Τί, τρομάκσατε;

ΦΑΝ. Τί θα πι; Πός μπορούσαμε να σας γνωρίσουμε. Εχ, αστίως ίστε με τι γενιάδα αφτι, ζίντροφε Τζάικιν.

ΤΣΑΙΚ. Ε, πεδια, έχουμε ροβαρι δουλια. (Πρόσεχε το ραχι με τις φιλάδες). Τιν' αφτο; αλάκερο τιπογραφίο διοργα- νόσατε;

ΛΑΜ. Ος διακόσια κομάτια τιπόσαμε. Μας έδοσε στιχία ο πατέρας τυ Γιότι...

ΤΣΑΙΚ. Μπράδο...

ΛΑΜ. Μονάχα πρέπει νάλάκουμε τόπο, γιατι ποπριαζό- μαςτε προς ένας μας πρόδοσε.

Φοβόμαστε να μι μας τσαχόσουν. Στίλαμε να τον παρα- κολουθίζουε.

ΤΣΑΙΚΙΝ. Το λιπον, θα μνίσκο μαζί-σας διο λεφτα. Περισότερο δεν μπορο. Πέτε-μυ γρίγορα πύ κρίψατε τιν πιρο- κσιλίινι;

ΛΑΜ. Ινε στο κελάρι τυ Γιότι μες τις πατάτες.

ΤΣΑΙΚ. Αθριο, ζίντροφι, ιν' ιστερνι μέρα. Αθριο θα διόκουμε τυς καντέτυς απτιν πόλι. Πεδια, ίνε ανάνκι να μας βοιθάτε. Αχύτε, ίνε ριφονιμένο ν' αρχίζουμε τιν επίθεσι με τιν έκρικσι τις γέφιρας στο τρίτο χιλιόμετρο. Σα θα διακόψουμε τι ρινκινονία θα τυς πιάσι ο πανικος κε μες τιν πόλι όλα ίνε έτιμα. Τιν πιροκσιλίινι πρέπει απόψε να τιν πάμε στο τρίτο χιλιόμετρο. Σα δεν τιν πάμε θάποτίχι όλο το έργο-μας. Πέρ- νετε πάνο-σας να πάτε τιν πιροκσιλίινι;

ΟΔΙ Σίφονι όλι, ζίντροφε Τζάικιν.

ΤΣΑΙΚ. Νά-τι. (Κρετιλίζι χάρτι). Διέστε αφτος ο κι- κλος—ίνε ο δέφτερος σταθμος. Ι γραμι ίνε ο ριδερόδρομος. Νά ι γέφιρα.

ΤΣΑΙΚ. Τα κσέρετε τα μέρι αφτα;

ΟΔΙ Νε, νε.

ΤΣΑΙΚ. Αφτο δο ίνε ι καλίβα στο τρίτο χιλιόμετρο. Εκι μέσα ζι ο ρ. Δίμος, ο φίλακας τις ριδεροδρομικις γραμις Ινε δικός-μας. Τιν πιροκσιλίινι πρέπει να τιν παραδόσετε ρ' αφτό

να. Μονάχα, παιδιά, πρέπει να κσέρετε, πως όλι ι δουλιά-μας κσαρτιέτε απτιν πιροκσιλίι. Σα δεν μπορίτε να τιν πάτε πέ-στε-το ανιχτα.

ΟΔΙ. Θα τιν πάμε. θα τιν πάμε.

ΛΑΜ. Μπορίτε νάστε ίσιχος ς. Τσάικιν. Εγο εφτίνομε για τιν πεντάδα-μυ.

ΤΣΑΙΚ. Το κσέρο πως ίστε απόκοτι. μα αφτο' νε λίγο. Μαστορια χριάζετε, μαστορια. Πέστε-μυ πíos θα πάι;

ΛΑΜ. Ολι θα πάμε.

ΤΣΑΙΚ. Πρέπι να πάνε διο.

ΛΑΜ. Τότε εγο κι ο Γιότις.

ΤΣΑΙΚ. Καλα. Σα θα βγίτε στον αμακσιτο, εκι στέχε-τε φρυρος. Προσέκστε να μι σας τσακόσι. Περάστε πολι προ-σεχτικα. Εσι, Σκαθάρι θα πας μπροστα, ο άλλος θάρθι πίσο-συ με τιν πιροκσιλίι. Πρέπι να κέρνεστε ανάμεσα απτα χαμόκλα-δα τις ρεματιας. Στις έντεκα ι πιροκσιλίι πρέπι νάνε στον τόπο.

ΛΑΜ. Θάνε στις δέκα.

ΤΣΑΙΚ. Κσέρετε προσοπικα το ς. Δίμο;

ΛΑΜ. Οχι.

ΤΣΑΙΚ. Τότες, εσι Σκαθάρι, θα πας κοντά-τυ κε ςιγα θα τυ πικς πως ζέστιλε ο Γρίλος. Ο Δίμος πρέπι να κσεδιπλόιι τιν κόκινι ςιδεροδρομικι ςιμείτσα-τυ. Δίχος το ςίθιμα αφτο δε θα ιι δόσετε. Σα δε θάνε ο ίδιος ο Δίμος κε θάνε κάπιος άλλος κσανα τα ίδια.

ΛΑΜ. Βέβεια, βέβεια.

ΤΣΑΙΚ. Πάνο ςτι ςιδεροδρομικι γραμι μιν περπατάτε. Θα πιροβολίςυν καταπάνο-σας. Πάτε γίρο, απτα ςφαγία. Κσέρστε;

ΛΑΜ. Κσέρουμε.

ΤΣΑΙΚ. Τέλεπσα.

ΦΑΝΙΣ. Φιλάδια να ςας δόσυμε, ς. Τσάικιν;

ΤΣΑΙΚ. Δόσε. (Ο Φάνης τυ δίνι φιλάδες. Ο Τσάικιν φορι τι γενιάδα-τυ. πάι στην πόρτα) Ε, άβριο κσαναβλεπόμαστε, πεδια. Ελάτε στο πιτελίο το θράδι. Στην παλια θέσι. (Δινατο χτίπιμα στην πόρτα).

ΔΟΧΑΓ. (Πίσο απτιν πόρτα). Ανικσε·

ΔΑΜ. Πιός ίσε;

ΔΟΧΑΓ. Ανικσε, αλιος θα πιροβολίσο.

ΦΑΝ. Ι καντέτι.

ΔΑΜ. Κριφθίτε, ζίντροφε Τσάικιν.

ΤΣΑΙΚ. Σιγα πεδια. (Βγάξι το περίστροφο. Πάι στι γονία), Ανίκστε. (Ο Λάμπις ανίγι).

ΔΟΧΑΓ. (Μπένι, πίσο-τυ ι στρατιότες με τυφέκια). Γιατί τόσο κερο δεν ανίγατε; Καθένας στι θέσι-τυ. Πάνο τα χέρια ολι. (Ολι ρικόνον τα χέρια) Πέστε πι ιστε κε τί κάνε-τε δο; (Στο διάδρομο πιροβολιζμος κε φονι τυ Γιότι).

ΠΙΟΤ. Σίντροφι, ροθιτε· ι καντέτι!

ΔΟΧΑΓ. Παγίδα! (Ο Τσάικιν πιροβολι διο φορες στι λάμπα. Ι λάμπα ζβίνι).

ΔΟΧΑΓ. Φρυρι πίσο. Κρατάτε όλυς. (Στο ρσκοτάδι πά-λεμα, φονες, θόριθος. Φένετε προς τα πεδια φίγανε στο διάδρο-μο. Φονες: Στάσυ, βαστάτε-τονα κε αλα. Στα ρστερνα όλα ισιχάζον κ' ι στρατιοτες οδιγουν στην κάμαρα τέσερα πεδια. Ο λο-χαγος τυς φοτίξι με ιλεχτρικο φανάρι).

ΜΑΡΚ. (Δίχγοντας το Γιότι) Νά αφτος πιροβόλιξε. Το περίστροφο το πιάσαμε πάνο-τυ. Ορίστε, πάρτε-το.

ΔΟΧΑΓ. Στην μπάντα αφτόνα. Εφιγε κανις;

ΜΑΡΚ. Μάλιστα. Διο φίγανε. Ιτανε άγριο ρσκοτάδι.

ΔΟΧΑΓ. Το χοριάτι πιάσατε; Πύντος;

ΜΑΡΚ. Μας κζέφιγε, κ. ακσιοματικε.

ΔΟΧΑΓ. (Φονάζι). Πέντε μέρες φιλακι.

ΔΑΜ. (Στο Φάνι) Πϋνε ι Γιύλια;

ΦΑΝΙΣ. Πίδισε όκσο. Γλίτοσε.

ΛΟΧΑΓ. Τι χοριάτις ήταν αφτος εδο; Πιός ήτανε;
ΦΑΝΙΣ. Κάπιος ταταρος.

ΛΟΧΑΓ. Απο πύ ήτανε;

ΛΑΜ. Ιρθε απτα περίχορα.

ΛΟΧΑΓ. Βγάξε το κασκέτο-συ σκίλας, γένιμα, σα μιλας με ακσιοματικο. Απάντισέ-μυ γρίγορα. Γιατί ίρθε;

ΛΑΜ. Κυλόρες μας έφερε. Νάτες εκι.

ΛΟΧΑΓ. Σόπενε. Δε μιλόνε μαζί-συ. Κάπιος μασκαρομένος μπολσεβίκος θάτανε. Κε ρις τί κάνατε δο;

ΦΑΝ. Χαρτια πέζαμε.

ΛΑΜ. Να κε τα πεγνιδόχαρτα-μας.

ΛΟΧΑΓ. (Κιτα τις γονίες, φωτίζοντας με το φανάρι-τυ) Αφτο τίνε δο; Φιλάδες; Α, κε πάνκο έχι εδο. Νά τί χαρτια πέζατε. Μάρκο, πάντυς στο μπουτρώμι.

ΜΑΡ. Οπος ορίζετε, κ. ακσιοματικε.

ΛΟΧ. Απαντας με το κεφάλι-συ γιαφτυς. Θα τυς παραδόςις ενιπόγραφα στο φρύραρχο. Κατάλαβες;

ΜΑΡ. Βέβεια.

ΛΟΧ. Φρυρι, πσάκστε, παντυ. Τον πάνκο κε τις έκλιζες μυ τις φέρνετε στο πιτελίο.

ΜΑΡ. Ε, κσεβράκοτι, ατε μπρος!

ΦΑΝ. Πάι πια το έργο-μας, πεδια. Δε θα τιν πάι κανις τόρα τιν πιροκσιλίני. Γελάσαμε το ρ. Τσάικιν.

ΛΑΜ. Μι μορολογας τόρα. Πρέπι να φροντίζουμε να φύγομε ρτι ρτρατά. Ος τις έντεκα έχυμε ακόμα κερο. (Πάνε.)

ΑΒΔΕΑ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΠΙΣΟΔΙΟ

Στο προσκίνητο βγένον ο φίλακας τις σιδεροδρομικis γραμισ κε ι γινέκα-τυ. Ο Δίμος βαστα στα χέρια σιδεροδρομικο φανάρι. Στι μέσι-τυ σιμείτσα στι θίχι.

ΔΙΜ. (Βγάζι το ρολόγι-τυ κιτα στο φος τυ φαναριu). Εντεκα κε δέκα. Στις έντεκα δόσανε λόγο να τι φέρυνε κε δε φάνικε ακόμα κανις. Δεν πέτιχαν, όπος φένετε.

ΔΙΜΕΝΑ. Μπορυν ακόμα ν'αρθυν. Περιμένε.

ΔΙΜ. Απο τόρα πια δεν τι φέρυνυ. Δε θα περιμένο. Θα πάγο ο ίδιος στιν πόλι.

ΔΙΜΕΝΑ. Πό θα πας τόρα νίχτα; Στιν πόλι δε γίνετε να θγι στυς δρόμυς κανις ίστερα απτις δέκα.

ΔΙΜ. Μα τί πρέπει να κάνο; Πότε προφτένο να περάσο τα ζιρματα; Τι νίχτα ίστερα απτις δόδεκα στι γραμι διπλασιάζετε ι φρυρα. Σίγυρα μπορις να πιαστις. Εχε για. Θα πάγο στυ Γρίλυ να μάθο τι σινέβι. Ισος να μιν έχον κανένα να τιν φέρι, τότε τιν φέρνο γο.

ΔΙΜΕΝΑ. Μα όλο το ίδιο δεν προφτένις ος τις δόδεκα.

ΔΙΜ. Προφτένο, δεν προφτένο ι πιροκσιλίγι πρέπει ν'άνε δο.

ΔΙΜΕΝΑ. Ε, τότε πήγενε. Κίτα νάσε προσεχτικος-

ΔΙΜ. (Βγάζι τι ζόνι με τις σιμέες) Σα θ'αρθύνε δίχως εμένα κε θα πόνε πος ίνε απο Γρίλυ δίχως-τυς τιν κόκινι σιμέα. Τότε θα συ δόσυν κίνο πυ πρέπει. Έτσι τ'άγομε σιμφο νιμένα. Τις δίνι τι ζόνι).

ΔΙΜΕΝΑ. Κε πὴ να το κρίψω;

ΔΙΜ. Στο ρχιλοχάλιβο. Έχι δε θα πσάκσυνε, σα θα κάνον έρεβνα. (Βγένι. Ι Δίμενα κιτάι κατόπι-τυ)

ΓΙΥΛ. (Μπένι με ρακι στον όμο κυραζμένι, κσαντλιμένι) Πολίτισα δεν κσέρετε πῶνε ι καλίβα τυ φίλακα τις γραμις;

ΔΙΜΕΝΑ. Αφτι ίνε ι καλίβα-τυ. Κε γιατι ρυ χριάστικε; Τί γιρίζις νίχτα;

ΓΙΥΛ. Μυ χριάζετε για δουλια. Πός μπορο να το δο;

ΔΙΜ. Δεν ίνε δο. Γιατί το θέλις;

ΓΙΥΛ. Παράνκιλε τυ πατέρα-μυ γυρυνίσιό πάχος κε να τυ τῶφερα.

ΔΙΜ. Κανενος δεν παράνκιλε κίνος πάχος. Ισος ι ίδια για πατάτες ίρθες; Πολες ραν κε ρένα ρυρτυκέβον απτιν πόλι.

ΓΙΥΛ. Μυ χριάζετε πάρα πολι. Δε κσέρο τί να κάνο.

ΔΙΜΕΝΑ. Ελα τόρα μιν τα μπερδέβις. Πές-μυ ανιχτα τί θέλις; Ιμε ι γινέκα-τυ.

ΓΙΥΛ. Ι γινέκα-τυ; Μανάθεσαν να τυ δόσο κάτι-τις πυ τυ χριάζετε πολι. Μονάχα στα χέρια τυ ίδιου· απτο Γρίλο.

ΔΙΜΕΝΑ. (Κρεδιπλόνη κόκινι ριμείτσα) Για τιν έκρικσι.

ΓΙΥΛ. Νε.

ΔΙΜΕΝΑ. Γιατι δε μυ τ'όλεγεσ εφτις εκσ'αρχις τρελο-κόριτσο! Ο Δίμος απτο θράδι ρε περιμένι. Να τόρα έφιγε ρτιν πόλι γιαφτο. Για δεσ κίνο-κι το φος. Ινε αφτος. Περπατάι με το φανάρι. Ασε το ρακι κε τρέχα πίσο-τυ γρίγορα. Πες-τυ να γιρίσι πίσο.

ΓΙΥΛ. (Βάζι το ρακι χάμο). Κυρβάστικα δεν μπορο πια. Με πολες διςκολίες τῶφερα.

ΔΙΜΕΝΑ. Ετότε, πήγενε κάθισε κι ρτο ρκαμνι κοντα ρτιν καλίβα. Παγο ι ίδια να το φτάσο (Φέβγι)

ΓΙΥΛ. Κάντε γρίγορα. Δεν πρέπι να χάςουμε ύτε λεφτο. Μα όλο το ίδιο, θα πάγο κ'εγο μσζί-ρσας. Σα θα τελέπσο τι δουλιά-μυ μπορο κε να κσεχυραστο.

(Βγένον μαζί)

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

Η κάμαρα τις πρότις πράξεις. Τώρα τιν έχουν η άσπρι.
Στο τραπέζι κάθετε ο λοχαγος κε μπροστά-του στέχετε
ο Κίρος.

ΔΟΧ. Οτα σας πιάσανε με τις μπόμπες τί έπρεπε να
σας κάνον; Ε, πέστε-μου;

ΚΙΡ. Να με κρατίζουνε, να με φιλακίζουνε.

ΔΟΧ. Οχι, όχι στι φιλακι, μα μπου κε τέλεπζε. Πιανυ
τι χροστάτε τι ζοί-σας; Για δόστε απόκρισι, παρακαλο.

ΚΙΡ. Σε σας, σε σας...

ΔΟΧ. Αφου νε έτσι πρέπι να εργάζεστε. Μάθετε πύνε
η πιροακιλίγι. Μάθετέ-το με κάθε μέσα, μάθετέ-το...

ΚΙΡ. (Κλέοντάς) Μα τί μπορο να κάνο, εθγενέστατε;
Είδαλα τα δυνατά-μου, μα μονάχα έμαθα απτα πεδια προς ίνε
κάτο στο υπόγιο τυ πιτελίυ.

ΔΟΧ. (Χτιπόντας με τι γροθιά-τυ) Σε πιο μέρος:
Δίξε-μου πυ κοντα; Πές-μου. (Κυδονίζι) Διάολε, μπορι να πετά-
κουμε στον αέρα κε σι μαζί-μας (Φονάζι) Μάρκο!

ΜΑΡ. (Μπένοντας) Εδο-με, εθγενέστατε.

ΔΟΧ. Το λιπον, βρίκατε τίποτες;

ΜΑΡ. Δεν κατορθόσαμε τίποτες. Ολο το πάτομα τυ
υπόγιυ το σκάψαμε σε βάθος μισυ μέτρο.

ΔΟΧ. Σίρματα δε βρίκατε;

ΜΑΡ. Οχι θρίκαμε μικρο άδιο τσαινίχι. Τίποτες άλλο
Με τις κσιφολόνχες δοκιμάζαμε· δεν έχι πυθENA οβίδες.

ΛΟΧ. Τφύ. Πίγενε. Στάζυ. Σκάπστε παρακάτο. Γιρέ-
πστε κάτω στα θεμέλια. Πίγενε. Στάζυ. Ιρθάνε κίχι πυ
κρατίσαμε;

ΜΑΡ. Μάλιστα ίρθανε.

ΛΟΧ. Να τυς ετίλετε δο. Γρίγορα.

ΜΑΡ. Αμέσοζ. (Βγένι)

ΚΙΡ. Πρέπι να τυς θιάζετε, να τυς βιάζετε καθος πρέ-
πι, κ. ακσιωματικε. Αφτι τα κζέρυνε όλα.

ΛΟΧ. Πιός τόπε ποζ ίνε κάτω στο πιτελίο;

ΚΙΡ. Ι Γιόλια. Εκίχι μύπε ποζ ι πυροκσιλίχι ίνε κάτω
στο πιτελίο.

ΛΟΧ. Υ, διάβολε, μα κίχι έφιγε.

ΜΑΡ. (Μπέχι) Να τυς οδιγίσο όλυς μαζί ί τον καθέ-
να χόρια;

ΛΟΧ. Φέρτινα όλι τι ζιμορία το γερμάνο—επιύνογ το
διαολο—μπολσεβίκογ.

ΚΙΡ. Πρότα κάντε ανάκριτο Σκαθάρι. Ινε ο αρχιγός-
τυς.

ΛΟΧ. Το Σκαθάρι; Θαμάζια. Πάρτε πακέτο τσιγάρα κε
πάντε στο καμπινέτο-μυ. Σα θάνε ανάνχι θα ζας φονάχσο.
(Ο Κίρυς φέβχι. Ο λοχαγοζ θγάζι απτο τραπέζι περίετροφο το
θάζι μπροστά-τυ. Ο Μάρκοζ οδιγι τα πεδία).

ΛΟΧ. Ελάτε πιο κοντα. Τρία θίματα μπροστα.

(Τα πεδία πλιζιάζυγ). Κάτο τα καπέλα. (Τα πεδία θγά-
ζυγ τα καπέλα). Το λιπο καθάρματα πός πάι; Σας κσαγοράζα-
νε ι γερμανι. Απτι γι μια πιθαμι κε γενίκατε μπολσεβίχι; Κι-
τάτε ίζια στα μάτια-μυ. Ολυς θα τυφεκίσο, ζα θα πίτε πζέμα-
τα. Καταλάθατε.;

ΓΙΟΤ. Δεν ίνε κε τόσο διζκολο να το καταλάβυμε αφτο.

ΔΟΧ. Σιοπι! Ε, πέςτε τώρα τί ποσο πέρατε απτως γερμυνος;

ΦΑΝ. Δεν πέραμε τίποτες.

ΔΟΧ. Σιοπι. (Στι διπλανι κάμαρα κουνίζι το τηλέφωνο. Ο λοχαγος ριχόνετε.) Μάρκο, πρόσεχέ-τους καλά. Εγώ τώρα θαρθο. (Βγένη)

ΔΑΜ. (Σιγα) Κυράγιο πεδια. Μί λέτε πώνε ι πυροκξιλίγι.

ΓΙΟΤ. Για τον Τζάικιν ότε λέκσι. Πρέπι να λέμε όλα τα ίδια. Δεν ήτανε ο Τζάικιν, μα κάποιος τάταρος. Κε σα θη μας ροτίσι τί κάναμε στο υπόγιο, χαρτια πέζαμε κε τέλεπσε.

ΔΑΜΠ. Για το τεζιάχι τσιμουδια.

ΦΑΝ. Σα θάμαστé όλι ρίφονι δεν μπορι να μας πιάσι.

ΓΙΟΤ. Εμένα όλο το ίδιο θα με τυφελίςυνε. Με πιασανε με περίστροφο.

ΔΑΜΠ. Μι διλιας. Ο πατέρας-συ ίνε πιαστis κε στο κόμα...

ΓΙΟΤ. Εγώ δε φοβάμε.

ΔΑΜ. Πρέπι μονάχα να κερδίσυμε κερο. Ικος το μεσι-μέρι ι δικί-μας νάνε δο.

ΦΑΝ. Δε θάρθον ι δικί-μας. Πιός μπορύσε να τος πάι τιν πυροκξιλίγι; Κι ο Τζάικιν ίπε πως όλα κσαρτιέντε απτιν πυροκξιλίγι.

ΔΑΜΠ. (Στο Γιότι) Μακρια τιν έχis κριμένι;

ΓΙΟΤ. Μακρια. Δίςκολα μπορι να θρεθι.

ΜΑΡ. Ε, εις, μι κριφομιλάτε. Σταθίτε ίσια κε ροπένετε.

ΔΑΜΠ. Καλα, το κσέρυμε μις αφτο.

ΔΟΧ. (Μπένοντας). Μάρκο στόργοστάζιο τυ Πέρχα στασιάζανε. Βγίκανε ρε ριλαλιτιριο ι ριχαμερι. Θα τος χτενίςυν όμος καθος πρέπι.

Ι κοζάκι τώρα ίνε κι. (Κάθιτε) Ε, πιός απο ρας ίνε το Σκαθάρι;

ΔΑΜΠ. Εγώ.

ΔΟΧ. Ζίγωσε στο γραφίο. Γάλι όκσο.

ΜΑΡ. (Αμέσος) Στροφι δεκσια, μαρς...
(Τος πάγι) Εν, διο εν, διο, εν, διο,.

ΔΟΧ. Γιατί σε λένε Σκαθάρι;

ΔΑΜΠ. Τα πεδια μου δόκανε τύτο το παρατσόκλι γιατί
μπορο να θούσο σαν το σκαθάρι.

ΔΟΧ. Θα σε μάθο να θούκεις, κάθαρμα. Τόνομα κε το
πίθετό-ς;

ΔΑΜΠ. Σαριπάνις Δάμπις.

ΔΟΧ. (Γράφι) Πόσο χρονόνε;

ΔΑΜΠ. Ιστερ' απόνα μίνα 14.

ΔΟΧ. Γ γονί σου;

ΔΑΜΠ. Μιτέρα δεν έχο. Ο πατέρας-μου ίνε μεταλυργος.

ΔΟΧ. Τί έκανες με τα πεδια στο υπόγιο;

ΔΑΜΠ. Σε πιό υπόγιο;

ΔΟΧ. Θέλις τόρα να μου κάνις τον έκσιπνο;

Πές τί έκανες;

ΔΑΜΠ. Επέζα χαρτια. Εχασα 25 καπίκια.

ΔΟΧ. Δίκε τα χέρια-ς. (Ο Δάμπις τα δίχνη).

Απο πό κόλιζε αφτος ο μπογιας στα χέρια-ς;

ΔΑΜΠ. Τιν περαζμένι θδομάδα έχισα τι μελάνι..

ΔΟΧ. (Χτιπα με το χάρακα πάνω στα χέρια-το). Θα
σε μάθο να μι λες πσεφτιες, στάς. Πιος ζίντακε τις έχλιζες.

ΔΑΜ. Πιες έχλιζες;

ΔΟΧ. Νά αφτίνα. «Το δίνι» Στο υπόγιο τι θρίκανε.

ΔΑΜΠ. Εμεις δεν μπορόμε να τιπόσουμε τέτια πράματα.
Δε σκαμπάζομε απτι δουλια αφτι.

ΔΟΧ. Τότε γιατί τα χέρια-ς ίνε μπογιατιζμένα;

ΔΑΜΠ. Εχισα τι μελάνι.

ΔΟΧ. Κε τί γίρεθε μαζί-σας ο Τζάικιν;

ΔΑΜΠ. Ο Τζάικιν δεν ίτανε μαζί-μας. Δένα προς ίνε στην Πετρόπολι.

ΔΟΧ. Πζέματα, καχύργε. Τον Τζάικιν τον τσακόςαμε κι πύβγενε απτο υπόγιό-σας.

ΔΑΜΠ. Πότε τον κρατίσασε;

ΔΟΧ. Χτες τι νύχτα. Στην ανάκρισι μολόγισε προς ίτανε μαζί-σας, κε προς έχετε κριμένι τιν πιροκσιλίφι. Μονάχα δεν κζέρι πύ τιν κρίπσασε;

Ισος, κζέρις εσι; Πες πύνε ι πιροκσιλίφι;

ΔΑΜΠ. Πια πιροκσιλίφι; Πρώτι φορα ακύο τι λέκσι.

ΔΟΧ. (Φονάζοντας). Πύνε το μισο πύτι τις πιροκσιλίφις; Πρέπι να το μολογίσις.

ΔΑΜΠ. Δεν έχο να μολογίσο τίποτες.

ΔΟΧ. Δε θέλις;

ΔΑΜΠ. Δεν μπορο. Δεν κζέρο.

ΔΟΧ. (Φονάζι). Στο ντυδάρι. Να εδο (Δίχφι).

ΔΑΜΠ. (Στέκετε). Τυρεκίστε-με δε φτέο.

ΔΟΧ. (Κατεβάζι το περίστροφο). Διάολε! (Μάλο τόνο). Ακυσε πεδάκι, έλα κάθιςε δο κοντά-μυ. (Ο Δάμπις κάθιτε) Θέλις να κερδίσις παράδες; (Βγάζι το πορτοφύλι-τυ).

ΔΑΜΠ. Γιατί όχι;

ΔΟΧ. Να μπράδο. Θα πάρις αφτο (Δίχφι) Θιμίσο μονάχα πύ τι βάλανε τιν πιροκσιλίφι... Θιμίθικες;

ΔΑΜΠ. (Κατιγοριματικα) Δεν κζέρο, για τιν πιροκσιλίφι δεν κζέρο τίποτες.

ΔΟΧ. (Κρίβι το πορτοφύλι) Μάρκο! (Μπέφι ο Μάρκος). Παρ' απεδο αφτι τι λέρα. Ας έρθι ο άλος. (Ο Μάρκος οδιγι το Γιότι),

ΔΑΜΠ. (Σιγα στο Γιότι) Ασχιμα πάνε τα πράματα
Ο Τζάικιν πιάστηκε·

ΜΑΡ. (Στο Δάρπι) Ατε... (Πάι το Δάρπι).

ΔΟΧ. Ελα κάθισε, πεδι. Το πίθετό-συ;
Γιότις Μαρκάκις.

ΔΟΧ. Ετσι, πεδάκι-μου. Κυράστικα φοβερα. Φουμάρις;

ΓΙΟΤ. Δεν καταγίνουμε.

ΔΟΧ. (Βγάξι κουτι με καραμέλες). Νά πιπίλιζε καραμέλες

ΓΙΟΤ. Πονον τα δόντια-μου άμα τις τρώγο·

ΔΟΧ, Πάρε, πάρε μι ντρέπεσε, Δεν ίνε φαρμακερες.
Στιν πόλι τυ κάκυ λένε για μας πως ίμαστε ενάντια στι λε-
φτερια. Να πυ τόρα όλι ίνε μαζί-μας. Τυς μπολσεβίκυς τυς κα-
ταστρέψαμε στι Γάτσινα. Ο Λένιν πάνο σταερόπλανο έφυγε στι
Γερμανία. Ι δουλιες στιν Πετρούπολι κσανάρχισαν.
Γιατί λιπον δεν περνις;

ΓΙΟΤ. Πέρνο. (Πέρνι)

ΔΟΧ. Πές-μου πας στο σχολιο;

ΓΙΟΤ. Πάγο.

ΔΟΧ. Πιό μάθιμα ζάρέσι περισότερο;

ΓΙΟΤ. Ι φισιογνωσία, πυ λεί για τα θερια κε τα πυλια.

ΔΟΧ. Α—α.

ΓΙΟΤ. Πος μπορόμε να κσαφανίζουμε διάφορα φίδια.

ΔΟΧ. Α-α-α. Παναπι ζάρέσι κε να ψσαρέπσις.

ΓΙΟΤ. Α μ'αρέσι;

ΔΟΧ. Νά μορε δουλια. Σιμίσε πως κ'εγο πολι τ'αγαπο.
Ιγια ίγια απόψε ίθελα να πάγο στο ποτάμι να ψσαρέπσο, μα
δεν έχο δυναμίτιδα. Θαρο πως ι φίλι-συ κάπυ κρίψανε πιροκσι-
λίλι. Βοίθεσε-μου πεδάκι. Πές-μου. Δεν κσέρις πύνε: Σα θα πά-
ρουμε τιν πιροκσιλίλι θα πάμε μαζί στο ποτάμι.

ΓΙΟΤ. Εφχαριστο. Εμένα μάρέσι να ψσαρέπσο χωρις δι-
ναμίτιδα, με τάνχιςτρι.

ΔΟΧ. Τί κατός, μορε πύσει! Τώρα ίνε πόλεμος. Πιός στον κερο τυ πολέμου πσαρέθι μάνγκίστρι;

ΓΙΟΤ. Εβςις θέλετε να με πιάσετε στάνγκίστρι, μα δε θα το κατορθώσετε. (Αναπιθα) Σας το λέγο, πως δεν προδίδο τος ζιντρόφους-μου. Δεν κξέρο τίποτες.

ΚΙΡ. (Ορμα μέσα) Πξέματα, Γιότι. Κξέρεις. Εγο ο ίδιος ίθα πως κυθαλύξες τιν πιροκσιλίγι μες το τσαμαντάνι.

ΓΙΟΤ. Κε ςι τί; Σε προδοξίτες καταγίνεξε, θρομάθροπε.

ΔΟΧ. Σόπενε.

ΓΙΟΤ. Προστύχόπεδο. Προδότη.. θάρθθι κερος θα ςυ δίξουμε.

ΚΙΡ. Αφτα πια κξεχάστε-τα, κυτόρμαλι. Ιξτερα αποπέντε λεφτα θα ςας τυφεκίξων.

ΓΙΟΤ. Τυφεκίστε-μας. Ιξτερ' απόνα χρόνο τέτυ ςαν κ'εμας θάνε μιλιόνια. Το έργο-μας ίνε δίξιο κε δεν πεθένι ποτες.

ΔΟΧ. Α, να πως μιλας (Διεφτίγι καταπάνο-τυ το περξστροφο) Πες πύνα ι πιροκσιλίγι; Σαροτο για ςτεργι φορα. (Πάπςι) Πίξο απτι ςκινι αχέτε μακρινι έκρικςι.

ΓΙΟΤ. Νάτι.

ΔΟΧ. (Πιάνι το ακυςτιχο-τυ τηλέφονυ) Φρυρε, δεν κξέρις πύ έγινε ι έκρικςι; Τι; Στο δέφτερο ςιδεροδρομικο ςταθμο, Τί;.. Τινάξανε τι γέφιρα. Πος ςας κξέφιγαν. Σατανάδες.

(Ρίγι τ' ακυςτιχο.)

ΚΙΡ. (Σιγα ςτο λοχαγο) Αφτος δε θα το μολογίςι.

Κάντε ανάκριςι τον Πανόπουλο. Απο κίνονα μορι να μάθουμε κάτι. (Πίξο ςτι ςκινι αρχίξων αρει πιροβολιζμι).

ΔΟΧ. Μάρχο, φέρε δο τον Πανόπουλο. (Ο Μάρχοσ οδιγι το Φάνι).

ΓΙΟΤ. (Στο Φάνι). Μι θγάξις τςιμουδια. Λογάριαξε πως ίξε πεθαμένοσ, αλιος μορις κάτι να πικς.

Ίνε πολι πονιροσ. Ακυςες τιν έκρικςι; Φένετε ανατιναχτικε ι γέφιρα.

ΜΑΚ. Μι μιλάτε χόρια. Εμπρος. (Πάι το Γιότι).

ΛΟΧ. Ελα δο. Πος σε λένε; (Ο Φάνης σοπένι ολοένα).
Το πίθητό-συ; Πες πύ κρίψανε τα πεδία τιν πιροκσιλί-
θα μιλίσις με το στανιο! Μα τί θυβος ίσε;

ΦΑΝ. Βυβος ίμε, εβγενέστατε.

ΚΙΡ. Καμόνετε το θυβο. Μπορι να μιλίσι. Κσίλο τυ
χριάζετε. (Φέβγι. Πίσο απτι σκινι ι πιροβολίζιι ολοένα περι-
ζέβυν. Ο λοχαγος πέρνι φόρα για να το τιπίσι. Κυδονίζυν στο
τιλέφονο).

ΛΟΧ. (Πέρνι στάκυστικο). Τί; Τί; Εφτασε θορακιζμένο
τρένο τον μπολσεβίκον; Α, κολοκίθια. Ενια-σας. Θα τυς μάθουμε
πόσα θγάξι ο σάκος. Κε στόργοστάσιο στίλαμε κοζάκυσ.
(Κρέμασε τάκυστικο). Μάρκο, οδίγιζε όλα τα πεδία εθο. Δεν
μπορο να χασομερίσο με τον καθένα χόρια.

(Ο Μάρκος οδιγι τα πεδία).

ΜΑΡ. Στι γραμι. (Τα πεδία στέκυντε στι γραμι).

ΛΟΧ. Ε, δεν εχο κερο να χασομερίσο μαζί-σας.

Μυ ίνε γνωστο, πος κρίψατε κάπυ μισο πύτι πιροκσιλί-
νις. Πέστε αμέσος πύνε. Σας δίνο ένα λεφτο προθεζμιά.

Οπιος το πι χάριμα ι ζοί-τυ. Ι άλι στιν αθλι μπρος στο πολι-
βόλο.

Μάρκο, να πις τυ Τρομπερι να πάι το πολιβόλο στιν αθλι.
(Ο Μάρκος θγένι). Ε; (Βγάξι το ρολόγι-τυ). Μισο λεφτο πέ-
ρασε πια. Σα δε θα το πι κανις όλυς-σας θα τυφεκίσο (Πά-
πει πυ προανανκέλι κάτι καχο).

ΦΑΝ. (Παραπονιάρικα). Εσις εμένα δεν ανακρίνατε κ.
ακσιωματικε.

Ιζος να το πο. Γιατί με τυφεκίζετε;

ΓΙΟΤ. (Σιγα) Μας προδίσι. (Στο Φάνι). Σόπενε.

ΛΟΧ. Ε, πές λιπον πύνε. Σα θα το πις, θα ζίσις κε
χάριζμά-συ κε τύτο το ρολόγι. (Τα πεδία κιτάνε το Φάνι φο-
βιζμένα να μιν πι κάτι. (Μπένι ο Μάρκος).

ΜΑΡΚ. (Σιγα) Εθγενέστετε, ι κοζάκι μαζόχτικαν σε σε-
λαλιτίρω. Δε θέλυν να πολεμίζυνε.

ΦΑΝ. (Στα πεδια σιγα). Βοιθάτε μυ πεδια να περάσει
ι ώρα. Ι φιλάδες δεν πίγανε στα χαμένα.

ΔΟΧ. (Στο Φάνι) Ε, πες λιπον γρίγορα πόνε ι πιροκσιλίγι!

ΦΑΝ. Ινε δο.

ΔΟΧ. Δίχες-μυ πό κοντα ίνε.

ΦΑΝ. Το μέρος να δίχσο δεν μπορο, μα κσέρο πως ίνε
δο. Ι Γιύλια τόχριπσε. Μπένι ι Γιύλια με γάντια κε κα-
πέλο. Ο Λάμπις κάτι πσιθίριζι στο Γιότι.

ΔΟΧ. Πιά ίνε αφτι ι Γιύλια;

ΚΙΡ. (Αναπιδόντας) Νάτινα.

ΠΕΔ. Γιύλια!

ΓΙΓΔ. (Σιγα). Πεδια, ίστε ζοντανι όλι;

ΔΟΧ. Πός ίρθες δο;

ΓΙΓΔ. Εχο άδια. Ιρθα νάροτίσο για τυς κρατιμένους.

ΔΟΧ. Για πιος κρατιμένους;

ΓΙΓΔ. Νά γραφτα τα πεδια.

ΔΟΧ. Πια ίσε σε; Τί σε ίνε αφτι; Αδέρφια, σινκενίδες;

ΓΙΓΔ. Οχι, ίνε σίντροφι-μυ.

ΔΟΧ. Στάσο, θα σε δίχσο τυς σιντρόφους-σε. Θα διατά-
κσο να σε κρατίσουν μαζί μάφτους τυς σιντρόφους-σε. Πες πόνε
ι πιροκσιλίγι! Το κσέρις;

ΔΑΜΠ. (Πιδα μπροστα). Εχο το κσέρο. Μπορο να δί-
κσο κε το μέρος. Μαζι τιν κρίψαμε.

ΔΟΧ. Πες πόνε.

ΔΑΜΠ. -Σάφτίνα τιν κάμαρα κάτω στο πάτομα. (Πίσο
σε σκινι ι πιροβολιζιμι ολοένα ζιγόνου)

ΔΟΧ. Μαρκο, πάρε τον μπαλτα κε κσεκάρφονε το σανίδι.

ΜΑΡΚ. Οπος προστάζετε (Βγένι. Κοδονίζονε στο
τιλέφονο).

ΔΟΧ. (Ήρνε το ακουστικό) Τί; Καλα. (Αρχίζει να μαζέβι τα χαρτια).

ΓΥΔ. Κυράγιο, πεδια. Ο ριδηροδρομικος σταθμος ίνε πια παρμένος. Ι κόκινι εθνοφρουρα ρινεχίζι τιν επίθεσι.

ΔΑΜΠ. Τιν πίγες τιν πιροκσιλίनि;

ΓΥΔ. Νε. Ι γέφιρα ανατινάχτικε. (Ο Μαρκος μπένι με τον μπαλτα).

ΜΑΡΚ. (Σιγα στο λοχαγο). Κακο πυ μας θρίκε, εβγενέστατε. Ι κοζάκι ρκόσανε κόκινι ριμέα, ρέλοςαν τάλλογά-τυς κε πάνε όλο τον αρακσιτο.

ΔΟΧ. Προδότες! Πολίθικαν ρτυς μπολρσεβίκυς.

ΜΑΡΚ. Πρέπι να φίγυμε το γριγορότερο.

ΔΟΧ. Στάρϋ (Στα πεδια). Δίκστε πύ κοντα;

ΔΑΜΠ. Να-δο. (Δίχινι).

ΔΟΧ. Σίκοσε. Προρεχτικα να μιν ανάψει.

(Στο Μάρκο ριγά) Τόρα θα πάρο τιν πιροκσιλίनि αφτι, θα χαθια κι ο ίδιος, μα τέτιο μάθιμα θα όδο ρτυς τριρκατάρατυς μπολρσεβίκυς πυ θα θυμόντε πάντα το λοχαγο Καράνι. Σίκοσε τι ρανίδα.

ΜΑΡΚ. Στας διαταγας-ρας (Σκόνι τι ρανίδα).

ΔΑΜΠ. (Φονάζι) Στα τυφέκια! (Τα πεδια ρίχνοντε ρτιν τρίπα, πέρνον τα τυφέκια κε χτιπον το λίχο).

ΔΑΜΠ. Κανις να μιν κωνιθι.

ΓΥΔ. Πάνο τα χέρια.

ΔΟΧ. Τί; τί πράρα;

ΔΑΜΠ. Σόπενε. Σας αρεστάρουμε. Γιότι, κρεχόμπορε το ρερίρτροφο το εβγενέστατο. (Ο Γιότιρ το κρεχουμπόνι).

ΔΟΧ. Κακόργι! Μάρκο, να τυς αφοτλίρις ρτι ρτιγιμ.

ΔΑΜΠ. Πάντε τυς θρομο—κωντέτυς ρε κίνι τιν κάμαρα.

ΔΟΧ. Εμένα;

ΔΑΜΠ. Γρίγορα. Ινε ρεριτα τα λόγια. (Ο Φάνις κε ο Γιότιρ κλήνον το λοχαγο κε το Μάρκο ρτιν κάμαρα).

ΚΙΡ. (Ρίγνεται στα γόνατα) Πεδία!

ΔΑΜΠ. Μαζί-συ θα λογαριαστούμε χόρια. Βάλτε-τονα μαζί μ'εχίνος. (Τον Κίρο τον πάνε).

ΓΥΓΔ. (Ρίγνεται στο παράθιρο, ζπάνι το τζάμι, κυνα το μαντίλι) Ζίτο! (Στα πεδία) Πεδία για διέστε. Γ εργάτες έρχοντε μαζί με τος κοζάκος πυ παναστατίσανε. Κερδίσανε.

ΠΕΔ. Ζίτο ο ο ο! Ζίτο ι εργατο-χορικι κιβέρνισι.

ΓΥΓΔ. Ζίτο ο Δένιν!

ΠΕΔ: Ζίτο!

ΓΥΓΔ. Για διέστε. Ο Τζάικιν έρχετε πάνο στάφτο-κίνιτο.

ΠΕΔΙΑ. Ζίτο!

ΔΑΜΠ. Σςς. Πεδία, ας προιπαντίσουμε τον Τζάικιν ετι γραμι κε με τις ζιμέες.

ΠΕΔ. Πολι ροστα.

ΔΑΜΠ. Στι γραμι (Βγάξι κάτο απτο πάτομα τι ζιμέα τι θάξι στο τυφέκι. Τα πεδία μπένουν ετι γραμι. Μπένουν ο Τζάικιν ο Ανδρέας κ' εργάτες.

ΤΣΑΙΚ. (Τρεχάτος) Πεδία, ίστε ζοντανι; Ζοντανι...

Ολι εδο όπος ένα μίνα πριν.

ΔΑΜΠ. Προσοχι! Απτα πεδία—μπολζεβίκους σας αναφέρο προς το πιτελίο τον καντέτον τόχομε καταλάδι 5 λεφτα νορίτερα. Πλιγομένος κε ρσκοτομένος δεν έχουμε. Εχμαλότους έχουμε τρις.

ΓΥΓΔ. Νά κι κλιδομένος.

ΤΣΑΙΚ. Μπράβο πεδία. Απτόνομα τις επανάσταρις σας εφχαριστο. Βοιθίσατε τιν εργατικι τάκσι νάπελεφτεροθι. Πεδία, τόρα πέραμε τηλεγράφιμα απτιν Πετρώπολι. Απτον Κερένσκι δεν έμινε ότε ρκια.

ΠΕΔ. Ζίτο!

ΤΣΑΙΚ. Κε στο μέλο θα εργαστούμε για τιν εργατικα!

ΠΕΔ. Βέδεα, ζίντροφε Τζάικιν.

ΤΣΑΙΚ. Πό θέλετε να εργάζεστε παιδιά;

ΠΕΔ. Στο ναφτικο, ζίντροφε Τσάικιν.

ΤΣΑΙΚ. Θα μπίτε στο ναφτικο. Σας δίνο το λόγο-μυ

Κε τόρα πάρτε τιν εργατικι ζιμέα.

(Τος δίνι τι ζιμέα) Τι δίνο στην ομάδα-σας.

ΠΕΔ. Ζίτο, ο ο ο!

Α Β Λ Ε Α

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

19262

ТІМІ 7 КОП.

ЦЕНА 7 КОП.

13 МАЯ 1931

АКАДЕМІА

АОНЪНЪН